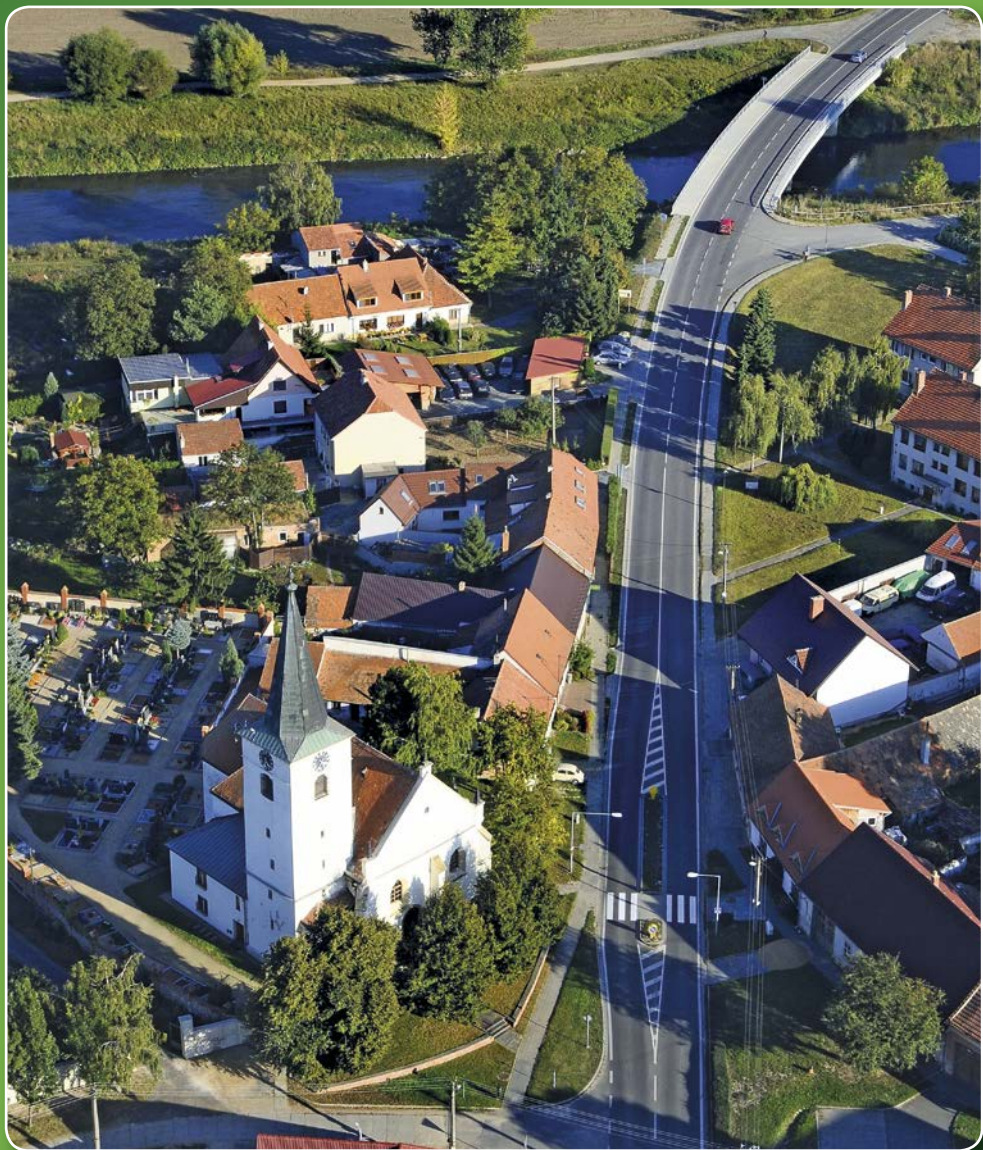

VOJKOVICKÝ ZPRAVODAJ

www.vojkovice.info

Ročník 20 • č. 2/2018

*Krásné a především klidné prožití vánočních svátků,
mnoho spokojenosti a pevné zdraví v novém roce*

Vám všem přeje

*Zastupitelstvo obce Vojkovice
a zaměstnanci obecního úřadu*

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

Přiznám se, že původně jsem v tomto čísle zpravodaje chtěl v předvánoční době oslovit každého z Vás s přáním zdraví, štěstí, pohody a vůbec všeho, co s sebou tyto výjimečné svátky přinášejí.

Nicméně v okamžiku, kdy jsem u pana místostarosty Richarda Večeři, který se zhostil role redaktora našeho zpravodaje, shlédl množství a rozsah příspěvků od spolků a některých samostatných autorů, svůj původní záměr jsem přehodnotil. Jinými slovy, zaplním podstatně větší plochu Vojkovického zpravodaje.

Jednotlivé příspěvky jsem si rozdělil do 3 skupin. První skupina příspěvků jednoznačně prezentuje kulturně společenský a sportovní přínos pro obec. Druhou skupinou jsou příspěvky, které mají víceméně odbornou náplň a návrh na řešení zmíněných témat. No a tou třetí skupinou jsou příspěvky, které sahají do relativně vzdálené historie.

Nebudu a ani nechci se k nim vyjadřovat. Učinil jsem si na ně pouze svůj vlastní názor. Zmíním pouze jeden zásadní fakt. Většina všech akcí, které se na území obce odehrávají, prochází agendou obecního úřadu, který jednak vykonává činnosti na úrovni samosprávy obce, ale zabývá se i velkou porcí složitých činností na úrovni tzv. přenesené působnosti výkonu státní správy (činnosti, které na obce přenesl stát). A to vše pouze v počtu dvou referentek a jednoho zastupitele dlouhodobě uvolněného pro výkon funkce. Tím jsem byl na ustavujícím zasedání Zastupitelstva obce Vojkovice zvolen já. Mohu si pouze postesknout, že bych raději pracoval v terénu a nemrhal časem sezením u počítače a vyplňováním nesmyslných statistických výkazů a hlášení na všechny světové strany. Jsem přesvědčen o tom, že úřad pracuje dobře, jsme otevření veřejnosti 5 dní v týdnu, což není v jiných obcích obvyklé.

Ještě než vyjmenuji akce, ať již stavebního či kulturního charakteru, které obec sama pořádala, či se na jejich uskutečnění spolupodílela s jiným pořadatelem, chci se vrátit k jedné události, která určitě stojí za zmínku. Byly to volby do zastupitelstev obcí, konané ve dnech 5. a 6. 10. 2018. Ačkoliv by se na první pohled mohlo zdát, že nemohou mít dopad na fungování a běžný chod obce, ve skutečnosti to tak nebylo a není. Je to opět obecní úřad, který připravuje, řídí a vyhodnocuje jejich průběh, ať již po stránce organizační, tak i finanční, na úkor zajištění právě zmíněného běžného chodu obce. Volby však měly z mého pohledu i jeden významný a pozitivní přínos pro Obec Vojkovice. Po dlouhé době se do voleb zapojila tři politická seskupení, což signalizuje zvýšený zájem o dění v obci. Výsledky komentovat nebudu, protože předpokládám, že jsou všem občanům známy. Nemohu si však odpustit poznámku, že s takovou předvolební kampaní jsem se za celou dobu působení v komunální politice nesetkal. Kampaň byla srovnatelná s volbami do parlamentu. Kdo a s jakým předsevzetím a vážností do Zastupitelstva obce Vojkovice kandidoval, budete mít možnost vyhodnotit za 4 roky.

Proto Vám, vážení občané, doporučuji, abyste si všechny ty barevné letáky, programy a prohlášení ze sociálních sítí důkladně uschovali a zapamatovali.

Dne 29. 10. 2018 proběhlo ustavující zasedání Zastupitelstva obce Vojkovice pro funkční období 2018–2022, na kterém všech 15 zastupitelů složilo svůj slib: „Slibuji věrnost České republice. Slibuji na svou čest a svědomí, že svoji funkci budu vykonávat svědomitě, v zájmu obce a jejích občanů a řídit se Ústavou a zákony České republiky.“

V této souvislosti se mi vybavil název jednoho politického sdružení „Spolu pro Vojkovice“. Byl bych nesmírně rád, kdyby tomu tak bylo i na úrovni zastupitelstva po dobu alespoň čtyř let.

Orgány obce:

Členové Zastupitelstva obce Vojkovice

Karel Klein	Alexandra Klešíková
Richard Večeřa	MUDr. Petr Kolegar
Lenka Komínková	JUDr. Jitka Šmídová
RNDr. Ivan Pavlík	Marek Zámečník
Alena Jamborová	Leoš Janíček
Radim Hanzlík	Ing. Miroslava Floriánová
Ing. Lukáš Koutný	Ing. Dušan Tomášek
Benedikt Čupa	

Členové Rady obce Vojkovice

Karel Klein
Richard Večeřa – pověřen řízením životního prostředí a zemědělství
Ing. Lukáš Koutný – pověřen řízením informatiky
Lenka Komínková – pověřena řízením kultury a školství
RNDr. Ivan Pavlík

Starosta obce – Karel Klein

Místostarosta obce – Richard Večeřa

Finanční výbor

RNDr. Ivan Pavlík – předseda
Alexandra Klešíková – člen
Alena Jamborová – člen

Kontrolní výbor

JUDr. Jitka Šmídová – předseda
Marek Zámečník – člen

Třetí člen kontrolního výboru bude zvolen na nejbližším zasedání zastupitelstva obce.

Krátká rekapitulace stěžejních akcí na území obce v roce 2018

Stavební činnosti a péče o životní prostředí

25. 1.–26. 1. 2018 – ořez vrb hlavatých – Vojkovická vrbovna. Jednalo se o ořez vrb, který provedli stromolezci. Většina z nich rostla ve složitém terénu a jejich ořez byl pro neodborníka velkým nebezpečím.

- 05. 2018 – Zahájení výstavby „Rozšíření sportovního zázemí – tenisové kurty Vojkovic“ – stavba není ke dni uzavírky zpravodaje formálně uzavřena.
- 03.–04. 2018 – „Výústní objekt kanalizace do Svatky u mostu“ – stavba dokončena, formálně vypořádána.
- 06.–09. 2018 – „Oprava chodníku v ulici Vodní, pravá strana“ – stavba dokončena, formálně vypořádána.
- 07.–08. 2018 – „Zvýšení bezpečnosti dopravy v obci Vojkovice – lokalita Nádražní“ – stavba je zkolaudována, dokončena – probíhá finanční vypořádání vůči JmK.
- 07.–08. 2018 – „Vybudování přechodu před školou, zřízení parkovacích míst“ – stavba zkolaudována.
- 09.–10. 2018 – „Celoplošná oprava silničního krytu v ulici Družstevní – stavba dokončena, formálně vypořádána.
- 11. 2018 – „Nátěr hřbitovní zdi“ – stavba dokončena, probíhá závěrečné vyhodnocení.

Několik detailů ke stavbě „Rozšíření sportovního zázemí – tenisové kurty Vojkovice“. Stavba byla povolena správním orgánem Odborem životního prostředí a stavebním úřadem v Židlochovicích ve dvou rozhodnutích. Oplocení včetně základu ze ztraceného bednění a svodů vody bylo povoleno tzv. „Územním souhlasem“. Konstrukční vrstvy hracích ploch a plocha pro parkování vozidel „Rozhodnutím o změně využití území“. Celá stavba, na kterou obci poskytnul dotaci Jihomoravský kraj ve výši 500 000,- Kč, je realizována podle projektové dokumentace zhotovené Ing. Vladimírem Vladem. V souladu s PD bude provedeno i závěrečné vyhodnocení akce vůči poskytovateli dotace, Jihomoravskému kraji. Vzhledem k tomu, že projektová dokumentace řešila jako hrací povrch antuku, bude i takto vyhodnocena, aby byly dodrženy podmínky příslušných povolení a dotační smlouvy s JMK. Po závěrečném vyhodnocení a formálním vypořádání stavby bude možné provést průzkum veřejného mínění na případnou změnu povrchu.

Kulturně-společenské akce

- 12. 3. 2018 – Beseda s Policií ČR, zastoupenou Bc. Liborem Dofkem a starostou obce se seniory. Tématem byla „Trestná činnost páchaná na seniorech“.
- 13. 10. 2018 – 10. Svatohubertská mše. Pořadatel akce p. Benedikt Čupa, Myslivecký spolek Vojkovice, Obec Vojkovice.
- 20. 10. 2018 – 100. výročí vzniku Československa a 111. výročí založení hasičského sboru ve Vojkovicích. Součástí akce bylo slavnostní zasazení stromu republiky v parku na návsi a úžasná výstava s názvem „Cesta do historie“, kterou připravila Mgr. Iva Tycová v budově obecního úřadu. Pořadatelé: Tazík z. s, Obec Vojkovice, Mgr. Iva Tycová.
- 3. 12. 2018 – Tradiční předvánoční posezení starosty obce se seniory.
- 4. 12. 2018 – Slavnostní rozsvícení vánočního stromu s vystoupením dětí ze ZŠ

Současnost

Když na první schůzi rady obce 13. 10. 2018 pan místostarosta přednesl dotaz, zda by se nemohlo něco provést se sociálním zařízením v sokolovně, protože ženy nemají odvahu do těchto prostor vstoupit, vzal jsem tuto skutečnost na vědomí. Následovala informace od paní Dagmar Šafrové, že chce 19. 1. 2019 v sokolovně uspořádat dětský ples. Tyto dvě informace uvedly věci do pohybu. Osobně jsem zavítal do zmíněných prostor a uvědomil si, že realita je horší než jsem tušil. Svoje pocity jsem přenesl na radu obce s požadavkem, aby obec v součinnosti se Sokolem Vojkovice zajistila nápravu do termínu konání první kulturní akce v roce 2019. Sociální zařízení se nacházelo v tomto stavu: silně porušená vnitřní kanalizace, vadné rozvody vody, poškozené a nefunkční zařízení předměty, staticky narušené příčkové zdivo, uvolněné a uhnílé dřevěné zárubně a zdevastované dveře, poškozené omítky, místy opadané až na zdivo, nefunkční vodorovná kanalizace. Průmyslovou kamerou jsme nechali prohlédnout vodorovnou kanalizaci a její stav byl vyhodnocen jako havarijní. V několika úsecích byla zcela zborcená.

Pánské záchody

Dámské záchody

Se souhlasem rady obce byly neprodleně zahájeny stavební činnosti. I přesto, že převod nemovitosti na obec, vyhotovení projektové dokumentace na její rekonstrukci a vlastní realizace není otázkou jen několika měsíců, považuji tuto investici za ne-

vyhnutelnou. Je to jediná alternativa v obci pro pořádání kulturních a společenských akcí.

Věčně živé téma „Péče o životní prostředí a veřejnou zeleň“. Toto téma vnímám jako široký komplex činností na území celého katastrálního území Obce Vojkovice, jehož cílem je revitalizace, obnova a údržba všech přírodních prvků.

Nicméně si dovolím z kontextu vytrhnout často zmiňovanou péči o vrby hlavaté. Byl jsem osloven panem Petrem Berkou z MěÚ Hustopeče, Odboru životního prostředí s velmi seriózní nabídkou zaměřenou právě na péči o vrby hlavaté. Obec Vojkovice může v rámci operačního programu přeshraniční spolupráce Slovenská republika – Česká republika a státní rozpočtu ČR, dosáhnout na ořez cca 70 ks vrb hlavatých v termínu prosinec 2018 až leden 2019 z projektu Živé břehy. Ořez je dotován ze 100%. Zhotovitelem akce je společnost Krok Kyjov, z. ú. (zapsaný ústav). Rada obce projevila zájem o nabídku s tím, že před zahájením zásahu do krajiny nás bude Krok Kyjov, z. ú. kontaktovat a na společné schůzce za účasti starosty, místostarosty obce a zástupce komise životního prostředí (pokud bude v té chvíli již definitivně zřízena) budou dohodnuty detaily činností. Schůzka se uskuteční pravděpodobně v týdnu od 17. do 21. prosince.

Projektování akcí

Ve středu 5. 12. 2018 proběhlo další kolo místního šetření v hospodářském pavilonu mateřské školy na téma „Změna stavby před jejím dokončením“. Toto je oficiální název stavby, za kterým se skrývá komplexní přestavba pavilonu, ve kterém se nachází školní kuchyně a skladovací prostory. Cílem přestavby je kompletní výměna vybavení a zařízení kuchyně, dispoziční uspořádání skladů potravin, odkládacích místností na bílé a černé nádobí, ale především vybudování nové jídelny pro žáky ze základní školy. Dispoziční řešení je již schváleno Krajskou hygienickou stanicí, oddělením školské hygieny. Nyní je již potřeba doplnit projektovou dokumentaci o rozvody vnitřního vodovodu a kanalizace, rozvody vnitřního plynovodu a elektroinstalace.

Rekonstrukce místní komunikace v ulici Rajhradské:

20. 9. 2018 se na obecním úřadě uskutečnilo setkání zástupců obce, projektanta a občanů, kteří v ulici Rajhradské bydlí. Návrh řešení, který předložil projektant Ing. Tomáš Čapek, byl doplněn a upraven po vzájemné dohodě zúčastněných. Dále bylo dohodnuto, že návrh bude zpracován a předložen k odsouhlasení Dopravnímu inspektorátu Brno-venkov v těchto variantách:

- 1) Rekonstrukce místní komunikace s místy pro parkování bez autobusové zastávky.
- 2) Rekonstrukce místní komunikace s místy pro parkování včetně zastávky pro autobusy.

Současný stav – obě varianty byly předloženy k vyjádření Policii ČR, Dopravnímu inspektorátu Brno-venkov.

Mohl bych ve svém příspěvku pokračovat dál a zaměřit se na menší a menší a úplně nejmenší projekty a záměry. Ale sám za sebe mám pocit, že už začínám místo infor-

mování unavovat. Omlouvám se panu místostarostovi Večeřovi, že jsem mu do jeho takřka hotové koncepce zpravodaje vnesl chaos a zmatek.

Vážení spoluobčané, vážení členové všech dobrovolných a zájmových spolků na území obce, vážení podnikatelé, chci Vám konečně sdělit to, co jsem naznačil v úvodu svého příspěvku:

Přeji Vám všem poklidné, šťastné a ničím a nikým nerušené vánoční svátky. Svátky oproštěné od každodenních povinností a starostí. Vůbec nezáleží na tom, co objevíte pod vánočním stromečkem. Vlídne slovo a upřímný úsměv má daleko větší hodnotu. Do roku 2019 Vám přeji, abyste vykročili tou správnou nohou. Samozřejmě největší odměnou je zdraví. A to Vám přeji především.

Karel Klein – starosta

Slovo místostarosty

Vážení spoluobčané,

dovolte, abych využil tohoto okénka a seznámil Vás s nově zvolenou Radou obce Vojkovice. Starostu obce Vojkovice pana Karla Kleina nijak zvlášť představovat netřeba. Pracuje ve funkci starosty naší obce od roku 1994, s přestávkou v letech 2002–2006. Zkušenosti s řízením obce má tedy velmi výrazné. Navíc působí jako místopředseda Dobrovolného svazku obcí Vodovody a kanalizace Židlochovicko, přičemž v minulosti zastával i post předsedy a dále byl členem dozorčí rady Vírského oblastního vodovodu. Dalším zkušeným v našich řadách je RNDr. Ivan Pavlík. V samosprávě naší obce působí od jejího odtržení od Židlochovic v roce 1991 a byl prvním starostou obce. Velmi aktivně se podílel na osamostatnění obce a dále pracoval většinou na postu předsedy finančního výboru, v posledním období jako místostarosta. Pan Pavlík je pro toto volební období radním a opět předsedou finančního výboru. Něžné pohlaví zastupuje v Radě paní Lenka Komínková. Paní Lenka Komínková je v zastupitelstvu obce druhé volební období a pracuje od roku 2013 v mateřské školce jako učitelka. V Radě má na starosti Komisi pro školství a kulturu. Nejmladším radním je Ing. Lukáš Koutný. Oborem Lukáše Koutného jsou informační technologie a systémy. Je architektem informačních systémů. Analyzuje a navrhuje řešení požadavků pro zákazníky z různých oborů. Zastupitelem a zároveň radním je svoje první volební období a všeobecný přehled a vzdělání hodlá uplatnit mimo jiné v oblasti informatiky. Já jsem v zastupitelstvu od roku 1998 a nyní pracuji pro obec ve funkci místostarosty s pověřením pro životní prostředí. Pokud mi to časové možnosti dovolí, věnuji se amatérsky historii obce Vojkovice a jejích občanů, se zaměřením na vojkovické domy.

Není mým cílem se dnes dále rozepisovat. Máme před sebou čtyři roky práce a je na vás, na občanech Vojkovic, jak ji budete hodnotit. Za celou Radu obce Vojkovice Vám přeji pohodové Vánoce strávené s těmi, které máte rádi, s rodinou především, a mějte se nárámně!

Richard Večeřa místostarosta

Co platíme ve vodném a stočném?

Současná legislativa nařizuje, aby cena vodného odpovídala nákladům na výrobu a distribuci pitné vody a cena stočného odpovídala nákladům na odvádění a čištění odpadních vod, a to včetně nákladů na budoucí obnovu vodohospodářské infrastruktury.

Před rokem 1990 byla cena vodného a stočného pouhým poplatkem a nereprezentovala výši nákladů. Ty byly masivně hrazeny státem. Cena proto zůstávala po desetiletí stále na stejné úrovni. Počátkem 90. let přestal stát cenu vody dotovat a od roku 1994 tak došlo ke znatelnému navyšování cen za vodné a stočné až na současnou cenu. Tyto platby představují v rámci celkových rodinných výdajů jedno až dvě procenta, což je nejméně ze všech nákladů na bydlení a energie. Je navíc zřejmé, že na rozdíl od řady dalších výdajů je voda pro náš život zcela nepostradatelná. Alternativu k vodě z kohoutku představuje pouze balená voda. Při průměrné ceně 45 haléřů za jeden litr vody z kohoutku je tak voda balená nejméně stonásobně dražší. Navíc vodu balenou z důvodu množství spotřebované vody nelze denně dlouhodobě využívat na veškerou osobní hygienu a spotřebu domácnosti. Stočné pak reprezentuje přibližně stejnou ekonomickou zátěž.

Cena vodného a stočného je cenou věcně usměrňovanou. Provozovatel si tedy nemůže cenu nastavit podle běžných principů tvorby tržní ceny, ale musí vycházet z obecně závazných cenových předpisů. Do ceny vodného a stočného lze započítat pouze ekonomicky oprávněné náklady a přiměřený zisk. Mezi tyto oprávněné položky patří náklady související s provozovanými vodovody a kanalizacemi, především jejich opravy a údržbu, energie, chemikálie, mzdy zaměstnanců či poplatky za vypouštění odpadních vod. Nemalá část nákladů připadá na samotný nákup surové vody z povrchových zdrojů či na poplatky za využití podzemních zdrojů.

Významnou součástí ceny je nájemné infrastruktury, které připadá městům a obcím a slouží k její obnově. Ta je nařízena zákonem o vodovodech a kanalizacích, který stanovuje povinnost vypracovat a naplňovat tzv. plán financování obnovy vodovodů a kanalizací. Opravy a nájemné, tedy to, co je věnováno zpět do infrastruktury, tvoří u provozovaných zařízení VAS přibližně 45% z celkové ceny. Ke konečným cenám také musíme přičíst 15% DPH.

Zisk VAS z vodného a stočného činí průměrně 2% z celkových tržeb a slouží především k obnově vlastního provozního majetku, tedy provozních budov, vozidel, mechanizace a speciální techniky. Firmu vlastní Svaz VKMO s.r.o., tvo-

řený jednotlivými městy a obcemi, veškerý zisk tedy zůstává v majetku měst a obcí a nikomu se neodvádí. VODÁRENSKÁ AKCIOVÁ SPOLEČNOST, a.s., je tak díky tomuto druhu vlastnictví unikátní vodárenskou společností v České republice, protože ji nevlastní žádná zahraniční společnost a zisk tak nekončí v zahraničí.

Svazky měst a obcí, mezi které patří i DSO Vodovody a kanalizace Židlochovicko, a kterým VAS provozuje vodovody a kanalizace, v uplynulých letech realizovaly řadu projektů, které byly spolufinancované z fondů EU. Pro získání takových zdrojů je nutné prokázání finanční udržitelnosti předkládaného projektu. Ta se dokládá finanční analýzou, jejíž součástí je i povinný závazek vůči poskytovateli dotace (ČR, EU) mezeročního růstu ceny o 5% nad inflaci a dodržení tzv. cenového koridoru. Vlastníkům VAS se následně podařilo projednat se Státním fondem životního prostředí snížení tohoto povinného nárůstu na 2% nad inflaci. Pokud tedy nemá být ohroženo čerpání dotace, cena musí růst minimálně tímto tempem.

Cena vodného a stočného v podmínkách VAS reprezentuje zodpovědný přístup vlastníka i provozovatele, který směřuje k zabezpečení trvalé obnovy vodovodů a kanalizací při vysokém standardu poskytovaných služeb.

Karel Klein, místopředseda VaK Židlochovicko

Kalkulace vodné 2019

Svazek Židlochovicko

1.	Nájemné	(tis. Kč)	4 040
2.	Opravy	(tis. Kč)	3 150
3.	Náklady VAS, a.s.	(tis. Kč)	4 172
	– energie		79
	– provozování a údržba		1 672
	– laboratoře		100
	– režie		1 412
	– ostatní náklady		909
4.	Převzatá voda	(tis. Kč)	8 613
5.	Voda předaná Opatovice		-570
6.	Náklady celkem	(tis. Kč)	19 405
7.	Výkony	(tis. m ³)	465
8.	Nákladová cena	(Kč/m ³)	41,73
9.	Cena vodného bez DPH	(Kč/m ³)	42,34
	DPH		15 %
	Cena vodného včetně DPH	(Kč/m ³)	48,69

Kalkulace stočné 2019

Svazek Židlochovicko

1.	Nájemné (tis. Kč)	4 730
2.	Opravy (tis. Kč)	3 150
3.	Náklady VAS, a.s. (tis. Kč)	12 620
	– energie	3 148
	– provozování a údržba	4 776
	– laboratoře	350
	– režie	1 766
	– ostatní náklady	1 879
	– úplaty za vypouštění	88
	– likvidace kalů	383
	– čištění kanalizace	230
4.	Náklady celkem (tis. Kč)	20 500
5.	Výkony (tis. m ³)	523
6.	Nákladová cena (Kč/m ³)	39,20
7.	Cena stočného bez DPH (Kč/m ³)	39,98
	DPH	15 %
	Cena stočného včetně DPH (Kč/m ³)	45,98

Kalkulace schválena na valné hromadě Svazku dne 29. 11. 2018.

Vypracoval: Ing. Martin Juránek
Za provozovatele: Bc. Ivan Vavro, ředitel divize Brno-venkov
Za Vlastníka: Mgr. Vladimír Šmerda, předseda Svazku

Valná hromada DSO Vodovody a kanalizace Židlochovicko, schválila na svém zasedání dne 29.11.2018 cenu vodného a stočného na rok 2019, v následující výši.

Cena vodného bez DPH (Kč/m ³)	42,34
DPH	15 %
Cena vodného včetně DPH (Kč/m ³)	48,69

Cena stočného bez DPH (Kč/m ³)	39,98
DPH	15 %
Cena stočného včetně DPH (Kč/m ³)	45,98

Karel Klein – místopředseda VaK Židlochovicko

Informace ze základní školy

Vážený občane,

konec roku představuje mimo jiné i příležitost k ohlédnutí za uplynulým obdobím; náš školní rok má však za sebou teprve první část, přesto mi dovoluji krátké ohlédnutí za uplynulými měsíci.

V srpnu tohoto roku jsme úspěšně zakončili projekt s názvem Podpora vzdělávání formou zjednodušeného projektu v ZŠ a MŠ Vojkovice. Cílem projektu byla podpora žáků formou doučování, osobnostně profesní rozvoj pedagogů prostřednictvím dalšího vzdělávání a především personální posílení o školního asistenta v MŠ a ZŠ Vojkovice.

Výše dotace u tohoto projektu, který je financován z Evropského sociálního fondu (85 %) a státního rozpočtu ČR (15 %), činila 613 000,- Kč. Projekt byl realizován v období od 1. 9. 2016 do 31. 8. 2018. Pro zatraktivnění a zefektivnění výuky jsme kromě jiného z této dotace pořídili interaktivní tabule, dataprojektory a notebooky jednak do školy pro žáčky první třídy, jednak do mateřské školy.

A nyní krátce ke škole samotné:

Letos naši školu navštěvuje 52 žáků, z toho osm prvňáčků. Výuka se uskutečňuje podle Školního vzdělávacího programu. Při škole mohou děti navštěvovat dyslektický a keramický kroužek a také kroužek stolních her, kroužek lidových tanců, kroužek

Pasování prvňáčků

Školní družina, barevný týden

programování a bojových sportů. Na tomto místě bych chtěla poděkovat rodičům, kteří vedou kroužek lidových tanců a kroužek programování, neboť věnují svůj volný čas a nadšení rozvoji dovedností dalších dětí.

Stejně jako v minulých letech probíhá v naší škole cvičení žen, pilates a tabata.

Z akcí, které ve škole proběhly, bych ráda zmínila především podzimní pasování prvňáčků, které se stalo na naší škole milou tradicí. Děti si na školní zahradě symbolicky zasadily i svůj strom.

V souladu se školním vzdělávacím programem již žáci absolvovali výukový program s Hasíkem a Nehoda není náhoda. Žáci pátého ročníku navštívili v rámci Týdne vědy a techniky restaurátorskou dílnu v Moravské zemské knihovně, kde se jim kromě jiného dostalo i vzácné příležitosti – prohlédnout si 400 let starou knihu. Svoje dojmy měli možnost sdílet moderátorce známého rádia, které je později odvysílalo v jednom ze svých příspěvků.

Prosinec byl, jak jinak, poměrně hektický. Žáci zhlédli divadelní představení Příběhy vodníka Česílka v Divadle Bolka Polívky, zúčastnili se slavnostního rozsvěcení vánočního stromu před obecním úřadem; před prázdninami paní učitelky uspořádaly ve třídách vánočně laděné dopoledne s ochutnávkou cukroví, voňavých čajů a výrobou drobných vánočních dárků a dekorací.

A jen si o svátcích krátce oddychneme, čeká nás hned v lednu to hlavní – pololetní účtování v podobě vysvědčení. Přejí našim školákům co nejlepší výsledky! A pokud se to úplně nepodaří, tedy i shovívavé a nápomocné rodiče.

Závěrem bych ráda poděkovala všem, kteří jakkoliv přispěli ke zlepšení podmínek na naší škole. Velmi si vážíme všech finančních darů i ochoty pomoci, ať při sběru papíru nebo při brigádě na školní zahradě.

Současně děkuji představitelům obce za vstřícný přístup a všem zaměstnancům Základní školy a Mateřské školy Vojkovice za jejich obětavou práci.

Za celý pedagogický kolektiv Vám, vážení občané, přeji krásné vánoční svátky a mnoho úspěchů v příštím roce.

Libuše Matyášová, ředitelka školy

Mateřská škola

V letošním školním roce navštěvuje naši mateřskou školu 53 dětí, další 3 děti nastoupí v druhém pololetí školního roku. Mateřská škola má provoz od 7 hodin do 16.30 hodin.

Ekocentrum Lipka, drcení jablek

Pohádka O perníkové chaloupce

Máme dvě třídy. Ve třídě Sluníček, kde jsou starší děti, učí paní učitelky Alena Smolová a Lenka Zámečníková. Nově využíváme interaktivní tabuli a vzdělávací programy. Ve třídě Žabiček jsou mladší děti, které učí paní učitelky Lenka Komínková a Jana Polívková.

Každé úterý mohou děti navštěvovat kroužek lidových tanečků. Přihlásilo se 15 děvčátek, které tančí, zpívají a hrají hudebně pohybové hry.

Od začátku školního roku jsme měli v mateřské škole několik akcí. Vystoupil pan Ševčík s divadelním představením Perníková chaloupka, divadélko Barborka s pohádkou Povídání o pejskovi a kočičce, divadlo Na vlnci s představením Pohádka od srdce. Vyjeli jsme do Brna do divadla Radost na pohádku Pane, pojďte si hrát. Se změnou prostředí neměly děti problém a společnou návštěvu divadla, pro někoho i první v životě, stejně i cestu autobusem, si radostně užívaly.

Konala se tradiční sobotní vycházka na Výhon s výstupem na rozhlednu a opékáním špekáčků u myslivecké chaty. Tuto akci jsme spojili i s pouštěním draků, které organizovaly maminky – spolek Vojkovička rozinka.

Oslavili jsme Hnědý den. Děti si upekly perníčky, ozdobily je čokoládou a pak samozřejmě snědly. Hrály si na medvídky, tančily, cvičily, skládaly obrázky z různých stavebnic a přírodnin.

K podzimní tematice se vztahoval i výukový program Jablůňka a Ořešáček, kterého se zúčastnily předškolní děti ve středisku pro environmentální vzdělávání Lip-

ka v Brně. Děti si v přírodní zahradě sbíraly a moštovaly jablíčka, hrály si se semeny plodů, poznávaly přírodniny podle hmatu, obarvovaly hedvábí ořechovým listím a vyráběly panáčka Ořešáčka, kterého si odnesly domů. Pobyt v Lipce se dětem moc líbil, proto máme objednaný na květen další program s názvem Potkali se u kompostu.

Do konce kalendářního roku nás čekají tradiční vánoční besídky s programem dětí pro rodiče, Mikulášská besídka s nadílkou a pojedeme do divadla Koráb na představení Jak rytíř zatočil s rýmou.

Lenka Zámečníková

Otevřete svoje srdce a dveře koledníkům?

Sváteční nálada přetrvává i po Vánocích, když Vám na dveře zaklepou koledníci a zvěstují radostnou novinu o narození Ježíše. Tříkrálová sbírka bude i letos tradičně probíhat v období 1.–14. 1. 2019.

Oblastní charita Rajhrad organizuje Tříkrálovou sbírku s úctou ke krásné tradici, kterou koledování přináší. Šíření křesťanského poselství nespočívá pouze v požehnávaní příbytků, ale také v pomoci potřebným. Proto naši koledníci s sebou nosí kasičku, do které přijímají dobrovolné dary z jednotlivých domácností. Ty pak v rajhradské charitě spočítáme a rozdělíme do projektů pomoci.

Letošní výtěžek pomůže nevyléčitelně nemocným v rajhradském hospici – horké letní dny jsou náročné pro pacienty i personál, proto zde plánujeme pořídit klimatizaci. Pacientům bychom také rádi koupili invalidní vozíky a lehátka ke snadnějšímu přesunu. Nové auto pro pečovatelskou službu zaručí, že naše pomoc se dostane do víc domácností. Klientům chráněného bydlení pro lidi s demencí plánujeme zabezpečit stín na zahradě, kde rádi tráví čas při svých aktivizačních činnostech.

Díky loňskému výtěžku jsme v hospici vyměnili venkovní staré nefungující žaluzie za nové, snadno ovladatelné pro pacienty. Začali jsme s budováním pietního místa pro pozůstalé a zakoupili jsme i nové zdravotní a kompenzační pomůcky pro nemocné. Vaše příspěvky nám pomáhají růst, poskytovat kvalitnější péči potřebným a zabezpečit pocit, že se naši pacienti i klienti cítí dobře, plnohodnotně a spokojeně.

Děkujeme všem dobrým lidem, kteří koledníkům otevírají své dveře a podporují tak charitní dílo.

*Mária Durkáčová,
koordinátorka Tříkrálové sbírky za Oblastní charitu Rajhrad
tel.: 736 529 319*

email: maria.durkacova@rajhrad.charita.cz

www.rajhrad.charita.cz

Oblastní charita Rajhrad

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2019

Každá koruna pomáhá

Tříkráloví koledníci putují od domu k domu a přinášejí lidem radostnou zprávu o příchodu Boží lásky na svět. Přitom prosí o dar na podporu lidí v nouzi. Přijměte, prosíme, tyto vyslance potřebných. Prostřednictvím Charity Česká republika tak můžete účinně pomoci svým bližním.

**Tříkrálový koncert v neděli 6. ledna 2019 od 18 hodin
odvysílá v přímém přenosu ČT1.**

DMS KOLEDA 30
DMS KOLEDA 60 na číslo 87 777
DMS KOLEDA 90

Cena jedné DMS je 30, 60 nebo 90 Kč. Více informací na www.darcovskasms.cz.

Tříkrálovou sbírku můžete podpořit také odesláním finančního daru
na účet: **66008822/0800** u České spořitelny, VS 777.

www.trikralovasbirka.cz
f @trikralovasbirka

HLAVNÍ PARTNER

PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

Obecní knihovna Vojkovice

sídlí v budově Obecního úřadu

a má otevřeno každou středu od 15 do 18 hodin

www.knihovnavojkovice.wz.cz

Knižní novinky:

Backman – Muž jménem Ove – román o starém, nevrlem, vzteklém muži - pěkné

Link, CH. – Na konci mlčení, Rozhodnutí – romány pro ženy

Schröder, R. – Nebe, na němž nesvítily hvězdy – válka, židé, krásný román

Hartl, P. – Nejlepší víkend – dlouho očekávaná novinka, současnost, vztahy, erotika

Weaver, T. – Némé oběti, Není cesty zpět, Hon na mrtvého - krimi

Robb, J. D. – Schůzka s ďáblem – detektivní román

Colombini, L. – Cop – pěkný psychologický román

Haran, E. – Za jasné noci – román pro ženy, Austrálie

Pospíšilová, Z. – Kouzelná třída 1, 2, 3, 4 – pro děti, škola, kouzla

Dahl, R. – Kouzelný prst, Prevítovi – pro děti

Mimo to máme v knihovně „výměnný fond“ – to jsou knihy, které kolují po knihovnách. Takže je z čeho vybírat!

Už 4. rokem probíhá v knihovně soutěž **Lovci perel**. Po přečtení knihy odpoví děti na otázky a dostanou perličku, kterou si zavěsí v knihovně na svou šňůrku. A kdo jich má nejvíc, vyhrává. Snažíme se tím dětem čtení zpříjemnit, protože máme velkou konkurenci v televizi, počítačích, mobilech apod. Přitom čtení je pro děti důležité už od malička. Předčítání a později samostatné čtení učí děti představitosti, přemýšlení, rozšiřuje slovní zásobu, trénuje paměť, srovnává hodnoty – dobro a zlo, učí samostatnému myšlení, přináší všeobecné znalosti, ulehčuje učení..... A za to to přece stojí, ne?

Jarmila Kresová

Sto let v životě obce – ke 100. výročí vzniku První republiky

Vznik Československé republiky ve Vojkovicích proběhl poněkud jinak, než se běžně dočtete v učebnicích dějepisu.

Se zhroutil Rakousko-Uherské monarchie na konci října roku 1918 vyhlásila celá řada národů své národní státy. Češi k datu 28. října, Poláci a Maďaři 31. října, stejně tak i jihoslovenské národy – Srbové, Slovinci a Chorvati. Vyhlášení nezávislých států se plánovalo už dávno před tímto datem a vítězné mocnosti byly s tímto vývojem srozuměny a nové státy uznaly.

Vojkovice z ptačí perspektivy

Z habsburské monarchie zůstal jen malý zbytek – pozdější Rakousko. Ve Vídni byla dne 31. 10. 1918 pod vedením dr. Rennera vyhlášena Německo-Rakouská republika, ovšem s tím, že do této republiky měli patřit i německé obce z Čech, Moravy a Slezska, dalo by se říct zhruba o velikosti pozdějších Sudet.

3. listopadu se sešli poslanci Německé Jižní Moravy ve Znojmě a vyhlásili podřízení německých obcí německo-rakouské správě. Do Znojma byli povoláni zástupci z těchto obcí. Za Vojkovice to byl tehdejší starosta Anton Littomisky a vrchní učitel Anton Thim. Tak se stalo, že Vojkovice byly v roce 1918 přičleněny jako celá řada pohraničních obcí k Rakousku.

To ale netrvalo dlouho. 11. listopadu v noci vpochoďovali do Vojkovic čeští vojáci pod velením dr. Světlíka, lékaře z Hrušovan, starosta a vrchní učitel byli zajati a obviněni z velezrady. Nakonec se s nimi proces nekonal a Vojkovice se spolu s ostatními německými obcemi postupně začlenily do nové Československé republiky. Definitivní konec všem snahám připojit německé obce k Rakousku nastal až 24. září 1919, kdy z vídeňského parlamentu odešli všichni moravští poslanci.

Následující roky po vzniku nové republiky se ve Vojkovicích postupně začal měnit poměr německého a českého obyvatelstva, veřejné budovy byly vybaveny dvojjazyč-

nými názvy, ale jinak se v podstatě nic nezměnilo. Sedláci dál obdělávali svá pole, nově postavený mlýn mlel a obec se dál zvelebovala. Česká menšina si postavila v roce 1925 novou školu, byl založen Výbor národní jednoty, ale jinak vedle sebe lidé dvou národností žili ve vzájemné toleranci. Ve dvacátých letech mají Vojkovičtí možnost potkávat v polích tehdejšího prezidenta T. G. Masaryka při jeho ranních projížďkách na koni. Jezdil pouze s adjutantem ze židlochovického zámku, kde měl své letní sídlo. Prezident Vojkovicemi projížděl poměrně často a dokonce Vojkovice vyznamenal nejvyšším uznáním za pořádek a čistotu v obci a vzorovou disciplínu obyvatel.

Třicátá léta přinesla nejen celosvětovou hospodářskou krizi, ale i zostření poměrů mezi Němci a Čechy. Němci se začali angažovat v politické straně SdP, která se v roce 1935 dostala do československého parlamentu a stala se nejsilnější politickou stranou, která začala prosazovat požadavky Němců. Toto vyvrcholilo až 30. září 1938 Mnichovskou dohodou. Na základě této dohody došlo k připojení Sudet k Německé říši. Hranice byly stanoveny podle počtu německého obyvatelstva v obcích při sčítání lidu v roce 1910. Tak se stalo, že se Vojkovice a sousední Ledce staly součástí Německé říše. 10. října 1938 byly Vojkovice obsazeny rakouskou armádou, jednotkou Kasselů z Lince, na všech silnicích byly zbudovány bariery a postaveny hlídky. Tyto byly po 14 dnech nahrazeny pohraničníky. Pro Vojkovice to znamenalo, že sice měly od teď přímé autobusové spojení přes Pohořelice do Vídně, ale nic nejezdilo ani do Brna. Až po vzniku Protektorátu se situace znovu uklidnila. Krom povinných odvodů, zabavování potravin a přidělového systému se válka Vojkovic moc nedotkla. Fronta prošla Vojkovicemi až při osvobozování. Nad Vojkovicemi, u Holasic, se fronta na týden zadržela – Rudá armáda tam narazila na německý odpor, ale Vojkovice zůstaly nejhoršího ušetřeny, až na několik vyhořelých domů a granáty zničených oken nevznikly vážné škody. V obci zůstala sovětská vojenská posádka, která zabrala budovu německé školy. Část německého obyvatelstva opustila Vojkovice ještě před blížící se frontou, většina ale, která zůstala, musela své usedlosti opustit v květnu a červnu 1945. Jen se základním vybavením byli odvedeni do pracovního tábora v Hustopečích, odkud pak byli odvezeni do Rakouska a později Německa, kde našli nové domov.

Volné usedlosti začali jako národní správci obsazovat obyvatelé okolních obcí, koncem roku 1945 a v roce 1946 se zde usazují i rodiny tzv. Volyňských Čechů, kterým byly generálem Ludvíkem Svobodou resp. naší vládou přislíbeny nemovitosti s polnostmi za pomoc při osvobozování Československa. Toto se neobešlo bez sporů o majetky, ale nové obyvatelstvo se poměrně rychle šíllo a Vojkovice se brzy z válečných událostí vzpamatovaly.

Pak přišel rok 1948 a s ním další převratná změna. Už v roce 1948 bylo ve Vojkovicích založeno Strojní družstvo, které se stalo základem budoucího JZD. Přípravný výbor JZD se poprvé sešel v březnu roku 1950. O dva roky později se může JZD chlubit poměrně širokou základnou členů, splněním povinné dodávky státu na 120 % a druhým místem v okresní soutěži, za což získali knihu „Zvěrolékařský rádce“. V roce 1953 přibýlo 39 nových členů, v celé obci zůstalo jen 9 dosud samostatně hospodařících rolníků. Poslední hospodáři vstoupili se svými polnostmi do JZD v roce 1960. O dva

roky později se vojkovické JZD stalo součástí JZD Jaslo, které i v okolních obcích obhospodařovalo celkem 4460 ha polí.

Po válce se začaly budovat nové tradice, jako byly hody či jízda králů. V roce 1960 bylo v obci otevřeno dokonce i kino. Byly založeny nejrůznější místní organizace, jako byl Sokol, Svazarm, Svaz žen, Myslivecké sdružení, Československý červený kříž a další.

V sedmdesátých letech se začalo v rámci akce „Z“ pracovat na veřejných budovách. Jednou z nich byla v roce 1971 samoobsluha, o tři roky později vedle ní místní postavili budovu Místního národního výboru. V roce 1976 se v obci budoval skupinový vodovod a obec dostala nové osvětlení. Následovala výstavba mateřské školy a velká rekonstrukce školy základní.

V roce 1980 však došlo k připojení Vojkovic k Židlochovicím, čímž se ze samostatné obce stala jen městská část. Byl zrušen Místní národní výbor a rozhodování o osudu obce se přeneslo do Židlochovic. Tím se také další rozvoj obce do značné míry pozastavil. V katastru obce bylo zbudováno koupaliště, ale ani dnes není obec jeho vlastníkem.

Teprve až po roce 1990, kdy si Vojkovice znovu vydobýly samostatnost, se začalo znovu budovat. V roce 1995 byla obec plynofikována a v roce 1998 byla přivedena kabelová televize. V tomto roce se také začala budovat kanalizační síť.

Opravuje se a buduje stále, ať už jsou to nové rodinné domky nebo silnice a chodníky, a proto bych chtěla Vojkovicím popřát, aby stejně jako před sto lety i zítra mohli být vyznamenáni za pořádek a čistotu a vzorovou disciplínu obyvatel, jak je viděl už náš první prezident TGM.

Mgr. Iva Tycová

Co možná nevíte o vojkovickém mlýně

První písemné prameny týkající se vojkovického mlýna pochází až z poměrně pozdní doby – z roku 1730. Židlochovické panství tehdy vlastnil podnikavý hrabě Filip Ludvík Václav ze Sinzendorfu. Ten, nejen, že se pustil do nákladné přestavby židlochovického zámku a dalších staveb v Židlochovicích, ale snažil se zvelebit i všechny obce patřící k panství.

Ve Vojkovicích mu mimo jiné patřil i starý mlýn, o kterém víme, že tu fungoval už před rokem 1500. Mlýn stával na starém korytu Svatky. Hrabě Sinzendorf se rozhodl pro stavbu nového mlýna. Nejprve dal na Svatce vybudovat jez ke zvednutí hladiny vody a od jezu nechal vysypat hráze, které nyní měly přivádět vodu k novému mlýnu. Mlýn byl postaven jen o malý kousek dál, než stál ten původní. Byl navržen a postaven tak, že si každý sedlák, který přivezl obilí k mletí, mohl semlet obilí sám (obilí se mlelo na mlýnském kameni poháněném mlýnským kolem). Mlýnáři stačilo jen vybírat poplatky ve formě semleté mouky nebo peněz.

Jen co byl mlýn postaven, hrabě jej začal pronajímat mlynářům. Asi nejznámějším mlynářem byl František Zrunek, který byl poněkud svérázným patronem. Na mlýně se objevuje počátkem padesátých let 18. století a hned jeho prvním počinem byla

Mlýn za 1 republiky

stavba pily. S novým majitelem panství Karlem Maxmiliánem Filipem z Dietrichštejna se dohodl, že za tuto stavbu a opravy, které na mlýně provede, získá doživotní užívání mlýna. František Zrunek se dostal i do křížku se zákonem, když vedl v roce 1777 spor s židlochovickým mlynářem, který ho žaloval, že mu schválně pouští málo vody náhonem, aby židlochovický mlýn nemohl mlít. Od roku 1749, kdy byla provedena první regulace koryta Svatky, byl totiž prokopán mlýnský náhon podél silnice do Židlochovic (dnešní Brněnské ulice) ke mlýnu, který se kvůli regulaci řeky ocitl mimo říční koryto, a záleželo na vojkovickém mlynáři, kolik vody náhonem proteče. Židlochovický mlynář si tehdy před soudem vymohl větší množství vody pro svůj mlýn.

Mlýn klapal úspěšně dál, díky blízkosti vody přežil i ničivé požáry v letech 1778, 1802, 1815, 1828 a několik válek. Ve třicátých letech 19. století se na mlýně objevuje mlynář Antonín Stružka. Je to pravděpodobně poslední mlynář „v nájmu“. Ačkoli se zatím neobjevila kupní smlouva, je pravděpodobné, že Antonín Stružka mlýn koupil od tehdejšího majitele panství – Karla Habsburského.

Na konci 19. století se na mlýně objevují noví majitelé – rodina Jeschekova. Tito mlynáři patřili k lidem „jdoucím s dobou“. Už roku 1903 začal ve mlýně fungovat první telefon v obci a roku 1905 bratři Otto a Franz Jeschek provedli zásadní modernizaci mlýna. Nechali instalovat Kaplanovu turbínu, která nejenže poháněla mlýn a pilu, ale přes generátor rovněž vyráběla stejnosměrný elektrický proud. Ten byl nejprve používán jen ve mlýně, ale roku 1907 už bylo nataženo elektrické vedení i na místní radnici a od roku 1909 byl proud využíván na pouliční osvětlení a došlo k elektrifikaci jednotlivých domů v obci.

Bohužel se tento mlýn do dnešních dnů nedochoval. 9. června 1917 ve čtvrt na pět ráno vypukl ve mlýně požár, který zničil nejen budovu, ale i dva a půl vagonu obilí, jeden a půl vagonu otrub a 3000 tehdy nedostatkových pytlů na obilí. Bratři Jeschekovi však ještě téhož roku zahájili stavbu nového mlýna, který tu stojí i dnes. Mlýn měl nyní pět vodních kol, od roku 1932 byl znovu elektrifikován. Po druhé světové válce byl mlýn dán nejprve do národní správy a poté znárodněn. Po roce 1989 prošel privatizací a dnes je mlýn součástí skupiny PENAM a.s.

Mgr. Iva Tycová

Sdružení aktivních seniorů, z.s.

Vážení spoluobčané,

rok 2018 pomaloučku odchází a to je ten pravý čas k tomu, abychom hodnotili, co všechno se nám podařilo z našich plánovaných akcí splnit.

V našem názvu je slovo „aktivní“, to proto, že se skutečně snažíme aktivně pomáhat některým vojkovickým spolkům. Máme radost, když nás mladí oslovují a žádají o pomoc.

Možná vypadáme legračně, když v našem věku oblékáme princeznovské šaty s korunkou na hlavě, i jiné nádherné šaty, vypůjčené z divadla. Pomáháme většinou na akcích pro naše děti.

Doposud jsem se nezmínila o tom, jak se skupina našich seniorů zapojuje při úklidu naší obce, ale především je to každoroční úklid po nejdůležitější události naší obce, což jsou Vavřínecké hody. V neděli ráno, po taneční zábavě nastupuje vždy k úklidu naše „seniorská úklidová četa“. Jak vypadá plac po takové zábavě? Za necelé dvě hodiny je tento prostor dokonale uklizen. S pocitem dobře vykonané práce odcházíme, abychom stihli nachystat vše potřebné pro svou rodinu i hosty.

Letos byla v plánu přednáška policie ČR, na které nás Npor. Dofek seznámil se stále novými druhy trestné činnosti páchané na seniorech. Nezapomněl také připomenout, jak se chovat na přechodech pro chodce, pohovořil o významu reflexních pásek.

Letošní dva celodenní zájezdy dopadly díky počasí na výbornou. Veselý kopec, tzv. třešnička na dortu (specialita p. Tichého), se povedla. Navštívili jsme soukromé muzeum panenek, i podzim v Třeboni nás uchvátil. Třeboňské náměstí a rybníky mají osobité kouzlo.

Poslední moje zastavení stojí také za zmínku. Konec září jsme se na parníku projeli Dalešickou přehradou, prohlédli jsme si Jaroměřický zámek, ale k největším zážitkům tohoto výletu patřila exkurze na kozí farmě.

V roce 2018 jsme se též účastnili příprav Svatohubertské mše, halloweenu i uspávání broučků. Před námi je odpolední posezení se starostou naší obce – panem Karlem Kleinem. Návštěvou divadelního představení „Noc na Karlštejně“ letošní rok zakončíme.

Krásné vánoční svátky, hodně štěstí, zdraví v roce 2019 za aktivní seniory přeje

Radoslava Kubátová.

Činnost spolku TAZÍK

Dobrý den, vážení spoluobčané, dámy a pánové, bratři a sestry,

dovolte, abych vás všechny touto cestou pozdravil a poděkoval všem za přízeň našemu spolku TAZÍK.

Dnes bych rád vzpomněl výročí založení a trvání hasičského sboru ve Vojkovicích, připomenul některé významné události a zavzpomínal na některé členy.

Když osvěcená panovnice císařovna Marie Terezie vydala 21. srpna 1751 **Řád k hašení ohně**, zvaný **Ohňový patent**, který novelizoval a doplnil její syn císař Josef II., dala tímto zároveň impuls k pozdějšímu vzniku hasičských dobrovolných sborů. **Řád policie požárové** (novela z roku 1873) potom přímo ukládá povinnost starostům obcí podporovat vznik a poskytovat pomoc hasičským sborům.

Právě toto nařízení na straně jedné a permanentní ohrožení obce požáry na straně druhé bylo přímým impulsem, který vedl 15. června roku 1907 ke vzniku prvního hasičského sboru ve Vojkovicích. Jak vidíte, **naš hasičský sbor slaví v letošním roce 111 roků trvání** a je tak nejstarší společenskou organizací v obci.

Pod heslem „Ni zisk, ni slávu“ vybudovali občané ze svých prostředků získaných sbírkou samostatnou hasičskou zbrojnici, a to hned za radniční zahradou. Obec pak zakoupila za 1000 korun od hasičů ze Židlochovic požární stříkačku. Při prvním cvičení se však ukázalo, že je nefunkční. Proto si hasiči znovu, již za své prostředky, pořídili novou od firmy Smejkal v Praze. Ta byla vysvěcena 14. června 1908. Kmotrou stříkačky se stala paní Bokeminská, která na její pořízení darovala 1000 korun. Kromě požární zbrojnice, kterou postupně vybavovali potřebným náradím a strojním zařízením, vybudovali hasiči také ocelovou věž na sušení hadic. Věž sloužila jako třípatrová výcviková stěna pro hasiče lezce a jako pozorovatelná, ze které bylo možno sledovat celé okolí i oblohu. Používala se rovněž k vyhlašování poplachů. Bohužel, většina strojního vybavení byla v posledních letech války rekvírována pro potřeby armády a odvezena.

Po roce 1945 zůstalo ve zbrojnici minimum vybavení. Nebezpečí požárů však trvalo stále, ať za války, před ní, či po ní. Bylo tedy nutno organizačně řešit poválečný stav, obnovu či snad spíše založení nového hasičského sboru. Tentokrát dle československých organizačních a výcvikových předpisů. Na této činnosti se podíleli čeští starousedlíci: Karel Horáček, Vilém Wágner, bratři Benedikt a Jan Čupovi, Jan Černý a další. Z nově příchodích pak František Haňka, František Sobotka, Vilém Klein, pan Jelínek, bratři Stanislav a Josef Spáčilovi, Miloš Šenkýř, Albín Lemon, Jakub Němeček (první velitel jednotky po r. 1945), Antonín Jirák, František Povolný, Vít Křišpín, Filip Mezuláník, Alois Brnka a řada dalších. Rovněž jejich manželky byly plně zapojeny do práce hasičské, případně do zdravotní služby. Právě z hasičských samaritánů a samaritánek se následně vytvořila místní skupina Československého červeného kříže, vedená panem Smutným. Bez nadsázky se dá říct, že v té době byla absolutní většina občanů Vojkovic aktivními nebo přispívajícími členy SDH.

Prvním úkolem bylo získání finančních prostředků na nové vybavení, proto se činnost zaměřila na společenské a kulturní aktivity. Hrála se divadla – **Příhody hajného**

Braňák Nitkovice

Klobáska, Ten který na to má, Písně dcery ducha mého nebo Červený mlýn – hra, která byla napsána přímo na podporu hasičské myšlenky. Nemohly chybět taneční zábavy, hody, ostatky a další aktivity. Zde musíme vzpomenout především Josefa Spáčila, který pro SDH odvedl spoustu práce. Nejen že byl dlouholetým hospodářem, režisérem a organizátorem, ale po odborné stránce zatupoval sbor v předsednictvu OV v Židlochovicích, byl okresním výcvikovým referentem a zástupcem krajského výcvikového referenta.

Výsledky práce na sebe nechal dlouho čekat. Dne 10. června 1947 kupuje SDH za svoje prostředky motorovou stříkačku PS-8 s kompletním vybavením za 55 000 Kč. Tato stříkačka je slavnostně vysvěcena 20. června 1947. Vojkovičké ženy na pořízení stříkačky vy-

braly 27 000 Kč, a rozhodly se, že kmotrou stříkačky budou všechny bez výjimky a tak taky přistoupily k společné práci a odpovědnosti. Slavnostního svěcení se zúčastnily všechny okolní sbory a řada významných hostů.

Ale to již nastupuje další generace – Jiří Příhoda, Vraťa Skřivánek, Alois Dobrovolný, Jindra Veselý a další, kteří stačili vymýšlet a realizovat spoustu recesí, provokací a různých legráček, ale také aktivně pracovat. V roce 1951 kupuje SDH pro svoji potřebu starší vozidlo Tatra 805 za cenu 35 000 Kč, které tato skupina s pomocí dalších renovovala. Vozidlo jsme používali ještě celou řadu let.

V padesátých letech je vydán zákon č. 62/1950 Sb., o ochraně před požáry a jinými živelnými pohromami. Tímto zákonem je uložena péče o požární ochranu národním výborům a dobrovolné hasičstvo bylo podřízeno MNV a stalo se jejich výkonným orgánem.

V roce 1956 byl zákonem převeden veškerý majetek hasičů do vlastnictví obcí (MNV). I s touto situací se museli hasiči – vlastně již požárníci - vyrovnat, což se jim daří. Do výboru organizace přicházejí Jindřich Pelikán, Bohuslav Karabec, Ladislav Sehnal, Vít Křišpín, Jaroslav Křišpín a další. Ladislav Sehnal a Jaroslav Křišpín postup-

ně absolvují internátní ústřední školu požární ochrany a postupně se stávají veliteli zásahové jednotky.

Nastává období aktivní činnosti s mládeží, a její výchovu ve smyslu hasičské myšlenky: „Ne pro zisk a slávu, ale pro pomoc občanům a ochranu majetku!“. Kromě represivní činnosti – hašení požárů a dalších pohrom, preventivní činnosti – prohlídky komínů, kontrola požární bezpečnosti objektů v obci a propagace, přistupujeme k výcviku družstev mládeže a jejího zapojování do společenského života. Naše družstva se pravidelně účastnila okrskových i okresních soutěží, kde pod vedením Jaroslava Křišpína dosahovala velmi dobrých výsledků. Zde je na místě vzpomenout a ocenit pomoc starších hasičů: Jiráka, Lechnera, Víta Křišpína a Filipa Mezulánika a dalších, kteří byli hasičské myšlence oddáni tělem i duší.

Jistě si mnozí vzpomenete na zásahy naší jednotky při požárech stodoly v dnešní ulici Blatná, na nádraží ve Vojkovicích, komínu na hlavní ulici, střechy rodinného domu paní Sehnalové, skladu VHS, ve kterém shořelo, případně bylo znehodnoceno množství materiálu a řadu dalších.

V roce 1962 jsme se aktivně účastnili záchranných a zajišťovacích prací při povodni, která protrhla hráz a zaplavila prostor mezi Vojkovicemi, Blučinou a Židlochovicemi. Dále došlo k zaplavení území mezi Vojkovicemi, Židlochovicemi, Hrušovany a dále směrem Unkovice, Žabčice.

V červnu 1966 propukl požár na statku pana Kališe. Požárem byla poškozena celá střecha hospodářské budovy. První zásah jsme zajišťovali my a následně přijely jednotky ze Židlochovic a Hrušovan. Požár byl sice lokalizován, ale statek byl natolik poškozen, že musel být později stržen. Na jeho místě dnes stojí obchod.

V roce 1971 jsme provedli inventuru vybavení jednotky. Bylo zjištěno, že z původního majetku předaného v roce 1956 zůstaly pouze zbytky. Po celou dobu nebyla jednotka vybavována a vybavení bylo používáno do úplného zničení. V inventáři nebyly na příklad ani služební bezpečnostní řemeny, které tvoří základ osobních bezpečnostních pomůcek hasičů.

Nutno přiznat, že tehdejší MNV projednal na schůzi rady naši zprávu a sbor byl opětovně vybaven. Díky podpoře hasičů, kteří byli souběžně funkcionáři obce: pan Pelikán, Bělík, Karabec, Remek, Rumpa se nám do další práce dostalo potřebné pomoci a podpory.

A opětovně nastupuje nová generace hasičů – tedy přesněji řečeno Požárníků. Byli to: Spáčil Lubomír, Šindelář Petr, Turoň Vladimír, Křišpín Jiří a další, kteří pod vedením Jaroslava Křišpína pokračují v práci jednotky.

Družstva mladých požárníků se účastní celostátní hry Plamen, ve které se vždy čestně umísťují. Naši žáci se účastní pravidelně také hasičských táborů v Lipolci, který se stal naší druhou základnou.

V roce 1977 byla vyhlášena povodňová situace na řece Svratce. Voda vytrvale stoupala a bylo nutno vyhlásit III. stupeň pohotovosti a povolát občany k zabezpečení záchranných prací. Intenzivní zajišťovací práce trvaly celou noc a následující den. Kromě občanů byly povolány organizace: JZD Jaslo, VHS Brno, Dopravní stavby Olomouc, Výrobní krmiv Hrušovany, Okresní správa silnic Brno-venkov a Povodí Mo-

pořádá :

Nábor dětí do dětského oddílu malých hasičů

Místo : **budova základní školy Vojkovice**

Datum a čas : **čtvrtek 7. února 2019 od 15:00 do 17:00**

Co s sebou :
sportovní oděv
přezůvky do školy (sportovní)
kartičku pojištění (doklad totožnosti)
maminku nebo tatínka (či jiného zákonného zástupce)
dobrou náladu

Nábor je pouze pro děti 6-14 let !

Finance : kroužek malých hasičů je zdarma

Kontakt : Dušan Spáčil
tazik@tazik.eu
603 233 352

ravy. Bylo nasazeno 53 příslušníků armády z Pohořelic a 56 příslušníků SNB z Brna, kteří se v pravidelných 6 hodinových cyklech střídali s našimi občany. Přímé náklady vynaložené naší organizací na likvidaci škod činily 72.442,70 Kč bez započítání náhrad mezd členům ČSPO a refundace mezd občanům.

Obdobná situace nastala v r. 1978, kdy přívalové deště přinesly do ulic a na silnice vysokou vrstvu bláta a nečistot, které bylo nutno odklidit. Byly použity mechanizační prostředky JZD Jaslo na shrnutí a odvoz nečistot, zbytek musel být odstraněn pomocí lopat – pochopitelně úkol pro hasiče. Kromě těchto prací se v té době naše jednotka podílela na záchranných pracích v Rajhradcích. Rada MNV Rajhrad vyslovila našim členům veřejné poděkování a uznání za aktivní pomoc.

Po listopadové revoluci v roce 1989 došlo k výraznému omezení činnosti sboru. Nová obecní rada rozhodla o zrušení zásahové jednotky a většinu materiálu a vybavení, které bylo původně pořízeno za soukromé prostředky hasičů a bylo převedeno obci zákonem č. 62/50 Sb., prodala nebo převedla na jiné subjekty. Je jasné, že tento zásah ovlivnil i činnost Sboru dobrovolných hasičů. Bez prostředků, bez vybavení a bez základny bylo téměř nemožné pokračovat v práci. Staré jádro se rozpadá a hrozí zánik hasičů ve Vojkovicích. Tehdy se projevila dlouholetá práce s mládeží a skupina mladých se aktivizuje. Postupně vzniká základ pro novou společenskou organizaci postavenou na základě hasičských myšlenek. Vzniká Tazík. Jedná se o občanské sdružení zaměřené na mimoškolní aktivity dětí a mládeže, ale také na společenský život v obci. Tazík si postupně získává respekt spoluobčanů a je podporován rodiči dětí v oddíle malých hasičů, pracovníky firmy SDS a v neposlední řadě i krajským úřadem JmK. Spolek tak po vzoru prvních hasičů začíná od píky a ze svých vlastních zdrojů, krajské dotace a podpory občanů se postupně vybavuje. Soustřeďuje naši mládež a vstupuje do společenského života obce. Skupina pracující pod vedením Dušana Spáčila se stává nedílnou součástí Moravské hasičské jednoty. Účastní se soutěží v hasičském sportu a dosahuje velmi dobrých výsledků nejen v okresní, ale i na krajské a republikové úrovni. Zabezpečuje rovněž semináře a školení vedoucích mládeže i rozhodčích v požárním sportu. Reprezentovala naši obec při příležitosti mezinárodního veletrhu Pyros v Brně. Součástí práce Tazíka jsou i hasičské výcvikové tábory pro instruktory nebo zážitkové tábory a víkendy pro děti a mládež.

Práce se však nesoustřeďuje pouze na mládež. Důležitou složkou je připravenost plnit represivní úkoly. To Tazík prokázal při přívalových deštích, kdy několikrát zasahoval na zabezpečovacích výjezdech v Městském divadle Brno, kde odčerpával vodu ze zatopených prostor jak v hlavním areálu, tak v detašovaných skladech. Svoji práci odvedl i při pomoci po prudkých deštích v areálu Kooperativy v Modřicích. Ve Vojkovicích byl při povodni nasazen na odčerpávání průsakové vody v prostoru za hřbitovem. Jako to měly dřívější generace hasičů, i tato skupina má spoustu srdcařů a nadšených pracovníků: Vladimír Vala s manželkou Martinou, bratři Martin, Jakub a Ondřej Spáčilovi, Jiří Krejčí, Zdeněk Švestka, Radek Spáčil, Lenka Svobodová, Dáša Šafrová, Bára Lvovská s manželem Petrem, Vendula Svačinová, Milan Létal, skvělé hasičské matky a další. Těm všem patří můj dík

Ze vzpomínek, archivů a kronik sestavil Lubomír Spáčil a Tazík

Mládež

Počet dětí pravidelně trénujících v SK Vojkovice se k naší velké radosti neustále rozrůstá. Je to pro nás důkaz, že i v dnešní době počítačů a mobilů jsme schopni mládež přitáhnout ke sportu. Což mě osobně velmi těší, protože na příkladu vlastních dětí vidím, jak velkým lákadlem pro ně různé hry a aplikace jsou.

Jsem rád, že také velká část rodičů si tento nešvar dnešní doby uvědomuje a své potomstvo k pohybu vede, protože bez jejich podpory a vedení by to nešlo. Ve většině okolních obcí mládežnický fotbal skomírá, ne-li umírá. Sportovní klub Vojkovice je v rámci našeho mikroregionu rozsahem práce s mládeží skutečně ojedinělý a je naší jednoznačnou prioritou tuto oblast nadále rozvíjet a zdokonalovat.

Proto se neustále snažíme zvelebovat náš areál, abychom mohli děti připravovat na kvalitních trávnících a v pěkném a čistém prostředí. A nebojím se říct, že se nám to celkem daří, co říkáte? S narůstajícím počtem malých fotbalistů se pomalu dostáváme na hranu kapacity a v průběhu tréninků občas hřiště připomíná mraveniště. Velkým štěstím je, že na vedlejším hřišti můžeme využít umělé osvětlení a s žáky a dorostem trénovat i po setmění, což je hlavně na podzim nezbytné.

Vedle areálu a podpory rodičů jsou samozřejmě nejdůležitějšími faktory pro rozvoj dětí samotní trenéři, kteří jsou ochotni bezplatně obětovat spoustu svého volného času a klukům se věnovat. Opravdu se jedná o velkou porci hodin – můžete se zeptat mé manželky. ☺

Proto bych chtěl využít tohoto prostoru a poděkovat všem, kteří se na přípravě dětí podílí. I pro vaši představu o rozsahu naší činnosti je zmíním jmenovitě podle kategorií. Doufám, že na nikoho nezapomenu ... a že jejich vyjmenováním neporuším některý odstavec nařízení EU o GDPR. ☺

Předpřípravka – Jan Valnoha, Roman Hanzlík

Mladší přípravka – Jan Flaišinger, Michal Busios

Starší přípravka – Libor Frank, Zdeněk Studený, Karel Komínek

Mladší a starší žáci – Radim Hanzlík, Luboš Konečný, Zdeněk Veselý

Dorost – Karel Sedláček, Jiří Šafařík

Pokud by měl někdo z vás chuť nám pomoci a aktivně se na trénování v našem klubu podílet, neváhejte se na mě obrátit. Kontakt najdete na našich webových stránkách www.sk-vojkovice.cz

Záměrně se nezmiňuji o výsledcích, které jsou dle mého mínění u mládeže druhořadé. Samozřejmě, že všichni chceme vyhrávat a naučit kluky a holky co nejvíce fotbalových dovedností. Neméně důležité je ale rozvíjet jejich charakter a vychovávat z nich osobnosti schopné prosadit se v kolektivu, ale zároveň vycházet z jednotlivci. Zodpovědné osobnosti se smyslem pro fair play, smyslem pro povinnost, respektující spoluhráče, protihráče, rozhodčí, rodiče, trenéry i fanoušky. Děti, které se umí radovat z výher, ale zároveň se i vyrovnat s prohrami a poučit se z nich.

Radim Hanzlík

Slovo předsedy klubu SK Vojkovice

Vážení občané Vojkovic,

Dovolte, abych v první řadě poblahopřál panu starostovi k novému zvolení. Jistě bude i nadále pracovat s velkým pracovním nasazením pro obec Vojkovice. A teď něco ohledně našeho fotbalu SK Vojkovice. Mužstvo A týmu se nachází na posledním místě, čeká nás zimní příprava a posílení kádru na jarní sezónu 2019, která bude těžká.

Na zimní přípravě budou pracovat všechny naše týmy, aby byly připraveny z jara na své soupeře.

Na závěr mi dovoluje poděkovat obci, rodičům, hráčům, fanouškům SK Vojkovice a popřát všem krásné vánoční svátky hodně zdraví v novém roce 2019 a pracovních úspěchů. Také spoustu krásných fotbalových zážitků a hodně krásných fotbalových branek přeje

předseda klubu, Petr Klučka.

Myslivecké sdružení

Vážení,

v předvánoční době je lovecká sezona v plném proudu a my se Vám, čtenářům Vojkovického zpravodaje, pokusíme toto období přiblížit z pohledu myslivce ve Vojkovicích.

Začínáme již v květnu po pravidelném úklidu okolních větrolamů, který místní myslivecké sdružení pravidelně provádí už mnoho let. V tomto měsíci začíná mimo jiné období lovu srnců. Dlouholetá péče místního mysliveckého sdružení o srnčí zvěř přinesla nad očekávání dobré výsledky. V letošním roce se podařilo to, co se málokterému spolku podaří.

Zkušený myslivec tělem i duší, pan Ladislav Iránek, tento rok ulovil srnce, který je podle dochovaných historických záznamů pátým nejlepším kusem, uloveným v České, respektive Československé republice. Tento kapitální úlovek vzhledem k své výjimečnosti neušel ani široké myslivecké veřejnosti.

Na podzim začíná období honů, a tak Vám zkusíme stručně popsat, jak vypadá příprava na hon z pohledu myslivce. Večer před honem je nutno připravit výstroj i výzbroj. Dle klimatických podmínek je třeba zvolit vhodný oděv. Myslivce na honu mohou čekat dlouhé přechody, průchod těžce přístupným terénem i delší stání na jednom místě. Velice důležitá je v tomto případě obuv, protože vyrazit v polobotkách na zorané pole při teplotách nad bodem mrazu, někdy i po předchozím dešti, to stačí pouze jednou a člověk si tuto zkušenost velmi dobře zapá-

matuje! A převážná většina honů ve Vojkovicích skutečně probíhá na okolních polích, jelikož větším lesním porostem zdejší honitba nedisponuje.

Po přípravě výstroje je nemalá pozornost věnována výzbroji. V případě Vojkovic jsou hony zaměřené na drobnou zvěř, proto je loveckou zbraní brokovnice. Zbraň je pro lovce pomocník, před kterým má vždy pokoru. Tak se k ní i chová. Kontrola, zda jsou všechny mechanismy zbraně v pořádku a řádně promazány, patří k nutné přípravě. Každý myslivec jistě potvrdí, že při usínání cítí určitou míru očekávání a vzrušení z nadcházejícího dne.

Nastává den honu. Pohled z okna na teploměr nejlépe určí, jakou z připravených součástí výstroje zvolit. Poté již následuje přesun na myslivnu. Při příchodu se každý zdraví mysliveckým pozdravem. Ten kdo má na hlavě pokrývku, ji vždy při zdraví s druhým z úcty sejme a podá mu ruku. Po registraci účastníka honu je příhodné prohodit s loveckými druhy pár slov. V chladnějších obdobích přijde vhod teplý čaj nebo káva. Následuje svolání na nástup. V předepsaném útvaru se naproti sobě postaví střelci a honci. V čele nastoupené skupiny stojí vždy předseda místního mysliveckého sdružení pan Martin Vangel a po jeho pravici myslivecký hospodář pan Jindřich Toman. Předseda přednese úvodní řeč a hospodář seznámí účastníky honu s tím, co se během dne bude lovit a zopakuje základní pravidlo každého honu, a to dbát na bezpečnost při zacházení se zbraní. Poté již následuje rozdělení mezi takzvaný „tlak“

a „představené“. Představení jsou střelci a honci, kteří stojí na určené pozici v leči (prostor, ve kterém je zvěř lovená); v tlaku jsou střelci a honci, kteří před sebou naháňejí zvěř směrem na představené. Hon sestává z několika těchto lečí, jež jsou proloženy přestávkou, kdy každý účastník honu rozebírá předchozí lovecké zážitky se svými druhy. Je na mysliveckém hospodáři, kde se během dne bude lovit a také on rozhodne o konci honu.

Na konci honu se myslivci opět sejdou u myslivny před výřadem zvěře, pečlivě připraveným panem Jindřichem Tomanem starším spolu s ostatními honci. Opět se postaví do předepsaného útvaru a sejmou pokrývky hlavy jako projev pokory před ulovenou zvěří. Předseda přednese svou řeč, hospodář seznámí účastníky s výsledkem honu. Následuje takzvaná poslední leč v místní myslivně, kdy všichni společně probírají zážitky z lovu.

Tolik tedy, vážení čtenáři, k průběhu honů ve Vojkovicích. Pro myslivce je podzim velice svátečním obdobím roku a všichni se na něj těší.

Myslivost však nesouvisí jen s hony a lovem. Každou neděli se členové sdružení scházejí a především v zimních měsících se starají o zvěř, aby nestrádala.

Před koncem roku se již členové mysliveckého sdružení zabývají přípravami na tradiční myslivecký ples. Ten následující proběhne 2. února 2019 v sokolovně ve Vojkovicích a všichni jste na něj srdečně zváni.

Za myslivecké sdružení Ing. Lukáš Koutný

Z pohádky do pohádky

Dobrý den,

Dovolte mi, aby vám všem nejprve popřála hodně zdraví a rodinné pohody do nového roku 2019!

Ráda bych zpětně všem poděkovala za pomoc s realizací letošního dětského maškarního plesu „Jak vysvobodit draka?“. Ples byl netradičně komentován a zasazen do příběhu draka uvězněného princeznami, kterého děti měli splněním úkolů vysvobodit. A vysvobodili!

Veliké poděkování patří místním firmám, které svým přispěním udělaly radost spoustě dětí. Ráda bych, aby se z toho stala tradice. Děkujeme Sokolu za bezplatný pronájem sokolovny a za topení.

Ke dni dětí jsme s místními občany a organizacemi uspořádali výpravnou pohádkovou cestu „Po stopách (nejen) princezen“. U tůně Ludmila se šlo přes pět set lidí, i když si s námi letní počasí pohrávalo. Na bezmála dvoukilometrové trati čekalo šestnáct princezen s úkoly, které museli hlavně malí účastníci plnit.

V cíli nechyběli rytíři, skákací hrad, opékání špekáčků a Jirka Rejzek (náš soused Tomáš Dobrovolný) z rádia Petrov, který se staral o další zábavu. Na závěr ještě přišly princezny z pohádky Ledové království, které měly pro děti připraveny další dárečky. Atmosféru dokreslovala sněhová koulovačka.

Dětský maskární ples

Po stopách princezen

Děkujeme panu Srncovi, že jsme mohli na jeho pozemku u tůně pobýt, obcím Holasice a Vojkovice za podporu.

Nesmírně si vážím každé podpory a jsem moc šťastná, že se do akcí zapojují všechny věkové skupiny. Příštím rokem tomu určitě nebude jinak. Bez pomoci ostatních by se tyto akce nemohly uskutečnit.

Každá pomoc je předem vítána. Děkujeme!

Dagmar Šafrová

Připravujeme:

24. 2. 2019 se probrodíme zasněženou sokolovnou na dětský maškarní ples 15–18 h. Čekat na nás budou tučníci a sněhuláci aj. Kulichy s sebou! ☺

22. 6. 2019 bude výpravná pohádková cesta za mlýnem, kde se budeme proplétat „Veselou džunglí“ a potkávat se budeme se zvířátky, která budou všude, kam se podíváme..

Připravená bude zmrzlina, palačinky, pečení hadi, špekáčky, skákací hrad, spousta dobrot, soutěží a jiného zábavného programu.

9. 11. 2019 Helloweenská discopárty nejen pro děti v sokolovně s DJ

Rozinkový podzim

Podzim je tradičně obdobím bohaté úrody a to platí i v případě akcí Vojkovické rozinky z.s. V podzimních měsících letošního roku proběhly hned čtyři akce určené především dětem a jejich rodičům.

Již 20. září jsme se setkali s dětmi z mateřské a základní školy na dvorku MŠ při **Dýňování**, a stejně jako v minulých letech jsme společně vyráběli dýňová strašidla. A navzdory tomu, že letošní rok úrodě dýní zrovna nepřál, přesto si každý svého krásně vyzdobeného dýňového bubáka odnášel. Sluníčko se na nás usmívalo a navodilo krásnou atmosféru plnou radosti ze společně strávených okamžiků.

Sedmého října jsme navázali **Dračiádou**, která se letos netradičně protнула se školičkovým výletem na Výhon. Pouštění draků na samém vrcholku Výhonu v okolí akátové věže

Dýňování

Dýňování

mělo jedinečnou atmosféru. A co na tom, že vítr nám nepřál a pohonem pro naše draky se staly především rychlé nohy dětí a rodičů. Společně opečený špekáček a posezení u táboráku pak udělalo milou tečku za příjemně stráveným odpolednem.

Krátící se dny a prodlužující se noci přímo lákají k hrátkám se světýlky. Pro ty nejmenší jsme proto 24. října připravili **Uspávání broučků**, při kterém jsme za svitu lampionů uložili všechny naše hmyzí kamarády do měkkých postýlek v listí a uspali je zpěvem mravenčí ukolébavky.

Pro starší nebojsy byla potom určena **Cesta duchů**, při které jsme se 6. listopadu vydali na již tradiční trasu od budovy OÚ za mlýn, do prostor vrbovny. Zde na děti čekala stezka plná světýlek, duchů a strašidýlek všeho druhu a nechyběly ani úkoly, které prověřily všímavost účastníků. Černočerná tma i letos přilákala více než šest desítek dětí v doprovodu rodičů, prarodičů či přátel.

A jako již tradičně nemůže na tomto místě chybět poděkování všem, kteří se podíleli na přípravě akcí, rozinkovým maminkám a jejich nejbližším, paním učitelkám z mateřské školy a našim milým členkám sdružení aktivních seniorů, bez kterých si naše akce už ani nedovedeme představit.

Chcete mít aktuální informace o tom, co připravujeme? Chcete se podílet na činnosti spolku nebo pro nás máte zajímavý námět? Najdete nás na facebookových stránkách Vojkovické rozinky, nebo na emailu mirka.drobilkova@post.cz.

Miroslava Floriánová

Vojkovická vrbovna

Co mají společného Ladovy obrázky, vodníci a Vojkovice? No přece hlavaté vrby! Hlavatá (někdy též hlavová) vrba není nic, co bychom ve Vojkovicích neznali. Jsou naším samozřejmým průvodcem při procházkách do přírody a vidáme je tak často, že si možná ani neuvědomujeme, o jak unikátní a dnes už ojedinělý fenomén se jedná.

V katastrálním území Vojkovic se nachází ca. 500 hlavatých vrb, které podél toku Vojkovického náhonu navazují na porosty v katastru Holasic. Dohromady vytváří jednu ze dvou největších vrboven na území České republiky a jejich obdobu bychom těžko hledali i v okolních státech.

Tzv. hlava vzniká v důsledku opakovaného řezu „na hlavu“. Ten byl na začátku minulého století oblíbeným způsobem, jak získat palivové dříví v rychlých cyklech, a uplatňoval se i u topolů, lip, jilmů, leckde dokonce i buků a dubů. Listnaté dřeviny totiž vynikají svojí výmladností - schopností vytvářet letorosty i na tzv. starém dřevě. Ořez vrby probíhal v intervalu ca. 5 let, který byl dostatečný na to, aby takto získané dřevo již mělo potřebnou tloušťku, ale zároveň svojí vahou nezpůsobovalo rozlamování hlav. V důsledku pravidelného ořezu se v horní části kmene začíná tvořit hlava a v kmeni postupně vzniká rozsáhlá dutina vyplněná rozloženým dřevem, tzv. vrbovou hlinou.

A právě tato dutina je tím, čeho si na hlavatých vrbách ceníme nejvíc. Poskytuje totiž prostor pro hnízdění mnoha ptáků a netopýrů, a také pro celou řadu vzácných brouků, samotářských včel a dalšího hmyzu vázaného na staré stromy. Těch je v naší krajině stá-

Ořezané vrby

le méně. V obcích, podél cest a často i ve volné krajině jsou staré stromy odstraňovány již při náznaku dutiny s odvoláním na riziko jejich pádu (často zbytečně – i naše vrby jsou důkazem toho, že strom s dutinou může být stabilní ještě mnoho let). Staré stromy z krajiny mizí a spolu s nimi i spousta vzácných druhů. Díky ořezu na hlavu ale dutiny vznikají už v mladých vrběch, takže v prakticky bezlesé krajině vrbovny umožňují přežití brouků, které odborníci považují za „pralesní relikty“. Pokud byste nahlédli do dutin našich vrb, mohli byste zde nalézt larvy zlatohlávků skvostných, našeho největšího brouka roháče a také páchníka hnědého, případně plochého broučka se sympatickým názvem lesák rumělkový. Pro tyto a mnohé další je Vojkovická vrbovna domovem.

Aby tomu tak mohlo být i nadále, je třeba zajistit nejen ochranu, ale taky pravidelnou údržbu a obnovu. Dnes už snad nikoho nenapadne vybírat vrbovou hlínu, tak jak tomu bylo za časů našich babiček, či vypalovat dutiny. Zajistit pravidelný ořez je ale větší oříšek. Vzhledem k uvedenému intervalu pěti let je třeba každoročně ořezat zhruba stovku vrb. Nedílnou součástí ořezu je také odstranění náletu černého bezu v jejich blízkosti. Takto uvolněný a osluněný prostor je potom připraven na dosadbu nových vrb.

Generace našich dědečků vzpomíná, jak jednoduché to s výsadbou vrb bývalo. Stačilo zatlouct čerstvý vrbový kůl či zapíchnout prut a příroda už se postarala o zbytek. V dnešní době, kdy toky v okolí vrbovny byly citelně zahloubeny a hladina spodní vody v důsledku toho poklesla, je to už složitější. V kombinaci s horkými a suchými léty posledních let je ujímání vrb bez pravidelné závlivy takřka nemyslitelné.

Jak vidíte, údržba vrbovny je souvislý proces, ve kterém si z generace na generaci předáváme pomyslný vrbový štafetový kolík. A je jen na nás postarat se o to, abychom ho mohli další generaci předat hrdě s vědomím, že zelený poklad vrbovny se nám podařilo uchovat či ještě lépe rozmnožit.

Ing. Miroslava Floriánová a Lukáš Čížek, Ph.D., Entomologický ústav AV ČR

TJ Sokol Vojkovice

Vážení spoluobčané,

dovoľte mi, abych vám i já jménem TJ Sokol Vojkovice popřál všechno nejlepší do nadcházejícího roku 2019. Činnost členů naší jednoty souvisí bezprostředně se sokolovnou, která je v průběhu roku využívána k různým sportovně-rekreačním aktivitám, jako je volejbal, nohejbal a stolní tenis. Sokolovna má ovšem podstatně větší význam pro dění v obci, protože se jedná prakticky o jediný společenský sál, a proto se v něm odehrávají plesy, charitativní akce i případné rodinné oslavy. Vedle toho umožňujeme bezplatně její využití pro nácvik vystoupení stárků jak na tradiční vavřínecké, tak i nověji pořádané babské hody.

Jsmo si dobře vědomi ne zcela vyhovujícího technického stavu sokolovny. Proto v současné době probíhá zásadní

oprava sociálního zařízení (z toho důvodu bude sokolovna uzavřena do konce ledna 2019) a zahájili jsme kroky, které by vedly k převodu sokolovny do majetku obce, která má samozřejmě zcela jiné finanční prostředky než naše jednota a navíc má výrazně lepší možnost získat případné dotace na rekonstrukci celého objektu.

Hezké a bohaté Vánoce přeje

Ivan Pavlík, starosta TJ

100. výročí založení Československa, Jan Šindelář

Dovolte mi u příležitosti 100. výročí založení Československa vzpomenout na vojkovické občany, kteří se významnou měrou podíleli na charakterovém vývoji vzniklé republiky v dobách nejtěžších. Pro svou svobodu a svobodu své vlasti byli připraveni riskovat své životy a osud jim a jejich rodinám připravil nelehké chvíle. Historické materiály o těchto odvážných činech vojkovických občanů se velmi těžko shání a jistě nemohu dát hned prostor všem, kteří si to po právu zaslouží. Ale pokud to jen trochu půjde, zveřejním jich co nejvíce a třeba mi i pomůžete. Dnes vám povím příběh, který za nás všechny žil, pracoval, bojoval, a i trpěl pan Jan Šindelář.

Pan Jan Šindelář se narodil 15. 5. 1921 v Měnině. Jak to tak v této době bylo, peněz nebylo nazbyt a rodina žila velmi skromně a na chleba musela těžce pracovat. V případě pana Jana Šindeláře doslova. Byl totiž pekařem. Absolvoval 7 tříd obecné školy v Měnině a pak 2 roky ZOŠ živnostenské, a to už se psal rok 1939 a do Československa napochodovala vojska nacistického Německa. Byl zřízen Protektorát Čech a Morava a Jan Šindelář čekal na svoji šanci k boji za svoji vlast. Dále pracoval jako pekař ve Šlapanicích u místního pekaře Antonína Prachaře, příležitostně i v Brně a okolí. Během probíhající války dostal předvolání na Úřad práce a následně mu byla nařízena nucená práce na území Německa. Totaleinsatz, Totální nasazení. Nacistické Německo mělo problémy s nedostatkem pracovních sil již před druhou světovou válkou a zřizovalo pracovní tábory, ve kterých, většinou nedobrovolně, pracovalo více než jeden a půl milionu pracovníků.

Skromnost a osobní válečné strasti ovlivňovaly pana Šindeláře po celý jeho život a tyto své zážitky sdílel tak minimálně, že poskládat z nich jednu, zaručenou verzi, úplně neumím. Totálně nasazený na práci byl pravděpodobně v Brémách. Protože pracovat pro Říši rozhodně nehodlal, provedli se skupinou stejně smýšlejících dělníků bojovou akcí na naftových nádržích a utekli. Na cestě domů byl pan Šindelář zatčen a znovu nasazen na práci. Vyučený pekař pracoval v kuchyni na lodi, která měla namířeno ke švédským břehům. Loď najela nedaleko Göteborgu na minu. Ztroskotání lodi přežil, i když velmi pravděpodobně utrpěl omrzliny nohou. Při ztroskotání lodi, léčbě omrzlin a následném jednání s úřady mu pomohl místní občan. Od začátku se pan

Šindelář snažil dostat do Anglie, ale jednání o jeho transportu se prodlužovala. Nezbylo mu než trpělivě čekat a ve Švédsku odpracoval 18 měsíců. Konečně se Jan Šindelář dostal do Anglie. Tam prodělával protitankový výcvik a byl zařazen k dělostřelectvu. Byl zařazen i jako instruktor této zbraně. Dočkal se i bojového nasazení a se svou jednotkou se dostal do války zničeného Berlína. Následně se přes Plzeň vrátil domů.

Desátník Jan Šindelář zůstal v armádě do konce roku 1945. V listopadu 1945 převzal medaili za zásluhy od generála Ludvíka Svobody. V roce 1946 se začala jeho vojkovická pouť. Povolání pekař se velmi hodilo ve Vojkovicích, kde začal provozovat svoji živnost, později dostal do národní správy pekárnu někdejší firmy Schafarik na tehdejší Masarykově, dnešní Hlavní ulici. Pracoval svědomitě ku prospěchu a chvále vojkovických občanů. Jeho životní úroveň se začala zvedat a Jan Šindelář snil o spokojeném životě naplněném radostí a prací. Jenže politické poměry v tehdejší Československu se začaly rychle měnit. Válkou vykoupenou svobodu, demokracii a svobodné podnikání začaly drtit ruce mocichtivých komunistů a po Únoru 1948 začal Jan Šindelář ztrácet půdu pod nohama. Po uchopení státní moci komunistickou diktaturou začalo zatýkání západních vojáků, omezování svobody podnikání a on tak znovu stál na rozcestí své touhy po svobodě. Stejně jako stovky dalších se rozhodl, že ač nerad, opustí vznikající satelit Sovětského svazu. Hranice do Rakouska přešel v roce 1949. Když se téhož roku vracel, byl zatčen, vyslýchán a v únoru 1950 odsouzen za velezradu na dlouhých 12 let Když jsem studoval jeho spis s rozsudkem na 12 let těžkého žaláře, tvrdým ložem čtvrtletně zostřeného, ztráta veškerého majetku a veškerých občanských práv, zprávy soudců, útvarů SNB, StB a bůh ví čeho, tráslý se mi ruce...

Umístěn byl do TNP (tábor nucených prací) v prostoru Jáchymov. Političtí vězni zde byli trvale vystaveni nelidským pracovním podmínkám, radioaktivnímu záření a vdechovali všudypřítomný prach. V Jáchymově pracoval, jak mohl, plnil normy a při výslechu velitelem pracovního tábora, kde byla mržena základní lidská práva a spravedlnost, uvedl krátkou výpověď: „Nestěžuji si ...“. Jan Šindelář nikdy nesouhlasil se svým odsouzením a pokud měl šanci, podal odvolání. Dočkal se v roce 1957, kdy byl na základě milosti prezidenta Zápoteckého propuštěn na svobodu.

Jako ostatní lidé s nevyhovujícím kádrovým profilem v padesátých letech musel nastoupit do těžkého průmyslu. Osud ho přivál do brněnské slévárny na Plotní ulici, někdejší slévárny bratří Uxů, dnešní slévárny UXA. Protože sám pro tuto slévárnu pracuji, mohu směle pokračovat. Komunisté hledali po vzoru Sovětského svazu nepřítel uvnitř státu a důsledkem bylo mimo jiné to, že ve slévárně kromě slevačů a mistrů tohoto velmi starého řemesla pracovali také intelektuálové, učitelé, sochaři a také bývalí političtí vězni. Slévač vyučený u firmy Brüder Uxa pan Vlastimil Kvarda, vzpomínal na pana Šindeláře takto: „Když přišel do slévárny Honza Šindelář, to vám byla sláva! Všichni ho vítali a zdravili se s ním ... pro nás všechny to byla velická čest, že tu bude pracovat s námi někdo, kdo bojoval v Anglii a byl nespravedlivě odsouzen.“ Pan Jan Šindelář pracoval ve slévárně jako topič na žíhacích pecích. Jeho dále snad klidný život byl přerušen jen v roce 1968, kdy opět neúspěšně požádal o zrušení rozsudku. Odpracoval ve slévárně na Plotní ulici dlouhých 22 let. Se svojí manželkou řádně vychovali svoje syny a vedli spořádaný život. Rozsudek v plném znění původní obžaloby mu

byl zrušen v roce 1991 a pan Šindelář se stal členem Konfederace politických vězňů a členem Českého svazu bojovníků za svobodu. Životní cesta desátníka Jana Šindeláře se skončila 1. 11. 2016

Některé další detaily zejména z procesu s panem Šindelářem se do vánočního zpravodaje ani nehodí. Anebo možná hodí? Já myslím, že je nutné si minulost připomínat, i tu zlou, abychom snad lépe uchopili budoucnost. Je na nás, zda si chceme vzpomenout, jaké to vlastně kdysi bylo. A zda to řekneme dětem. Zda jim řekneme, že byly časy, kdy 4 roky po válce s nacisty mržčili Češi Čechy, zavírali je na dlouhé roky za vykonstruované delikty, za překročení státní hranice. Že za svobodu se muselo trpět i bojovat, že někdo dostal Jáchymov, jiní doživotí a Milada Horáková provaz. Řekněte dětem, že hrdina může mít obyčejné jméno Jan Šindelář.

Richard Večeřa

Někdy příště: Třetí odboj – Vladimír Chromek

Vánoce u betléma

Vánoce nejsou jen shon a dárky. Jsou to dny, kdy jsme více spolu a máme čas na zklidnění. Takové zklidnění můžeme najít také v kostele. V roce 2012 proběhla oprava betléma a od té doby bývá zpřístupněn široké veřejnosti. Již 7. rok máme otevřený

kostel na štědrý den od 14 do 16 hodin. Tak si může každý zpříjemnit Štědrý den, přijít si pro betlémské světlo a pobýt u betléma.

Chceme Vás i letos pozvat k prožití Vánoce u betlému a při slavnostních mších. Na štědrý den v Židlochovicích o půlnoci a u nás ve Vojkovicích oba sváteční dny v 8 hodin ráno.

Křišpínovi za celou farnost

Bazárek

Burza dětského oblečení se 14. 10. 2018 konala již po sedmé. Tradičně ji pořádá skupina žen - matek, které výtěžek z této akce věnují mateřské školce. Tyto burzy pořádáme 2x ročně, vždy na jaře a podzim, v místní sokolovně. Prodává se oblečení, sportovní vybavení (lyže, brusle, sáně, boby, kola, helmy), hračky, odrážedla, chodítka, potřeby pro miminka (vaničky, kočárky, osušky, krmičí židličky...). Maminky přinesou označené zboží k prodeji a z prodané částky se jim pak odečítá 20%, která jsou jako zisk věnována pro potřeby mateřské školky. Celkový výdělek z poslední školky činil 1480 Kč. Děkujeme!

Je třeba ocenit jak všechny prodávající i nakupující, a všechny, kteří nám s touto akcí pomáhají.

Lenka Komínková

Setkání Na Špici 2018

Občanům Vojkovic toto setkání netřeba představovat. Sláva a věhlas akce, doprovázené netradiční kulturně společenskou úrovní, je v našich moravských končinách fenomén, který vešel do dějin. A tak když přijde náš den a my vstaneme jako slunko z kopřiv, na jeden den odložíme naši práci a jako jeden muž vztyčíme prapory vojkovické hordy.

Setkání Na Špici doprovázelo tradičně krásné počasí a výjimečná přátelská atmosféra. Dopoledne jsme věnovali různým soutěžím. Chlapci měřili síly v hodu sudem do dálky a navzdory jejich přirozené síle získané z poctivé práce pro rodinu a manželky především, je porazil ten nejmladší, Patrik Vangel. Pokračovalo se ping-pongem, ale tempo nebylo nijak závratné. Většina hráčů měla trochu problém s pohybem, a tak někteří i seděli.

Opoledne začalo klidnou diskuzí o poměrech v Evropě a odpovídali jsme na dotazy nejvyšších představitelů zásadních institucí Starého kontinentu. Předali jsme ocenění dalším kamarádům, kteří byli přijati mezi členy mezinárodní organizace Mensa. Inu není se co divit, STS Vojkovice Brod, zřejmě slušný oddíl! Další prostor dostala architektura. K upřímné radosti našich manželek všichni z nás neúnavně pracují na

zútulnění našich domácností a letos jsme vyhlásili soutěž o nejkrásnější vanu. Hodnotili jsme design, tvar a objem. Porota si dlouho hlavy nelámala. Bezkonkurenční vítěz byl Jaroslav, který vanu nejen že s sebou přinesl, ale také poctivě napustil. Umělecký dojem byl náramný, takže deset z deseti. Vrcholem architektonických diskuzí bylo téma „Bědovy schody“. Nejlepší architekti světa se předháněli, kdo bude tím šťastným a komu Běda na tento významný projekt kývne. Herman Hertzberger, Peter Eisenman a další bičují své projekční týmy s touhou ve Vojkovicích konečně uspět. Běda se ale nakonec rozhodl tak významnou stavbu nespěchat a v duchu myšlenky Komenského „Veškeré lidské kvalitování toliko pro hovada dobré jest“ počká, zda se přece jen nenajde brilantnější řešení této tolik očekávané stavby.

Protože se opět některé Hluchavky nechaly slyšet, že i letos uspořádají ve stejný den konkurenční akci, vyslali jsme k nim skrytého a velmi tajného agenta s krycím jménem W4C. W4C přepravoval citlivý materiál, a to seznam občanů, kteří si ze stavby obecních chodníků v noci půjčili dlažbu a zatím ji nevrátili. Pro agenta W4C nebyl problém Hluchavky najít. Je všeobecně známo, že akce se koná na místě zvaném Rio de Čučo. Politicky protřele se na akci dostal a rozhodl konspirační síť. Výsledkem špionáže bylo však pouze konstatování, že Hluchavky pijí jako suché hrudy.

Jednoznačně největší radost jsme měli z toho, že na naši akci dorazili i zástupci mladší generace. Otcové, kteří měli to štěstí a strávili slavný den ve společnosti svých synů, byli náležitě pyšní. Inu, komu čest, tomu čest. Srdečně zveme všechny vojkovické chlapy na naši společnou akci. Ať tu žijete, či jste žili, ať jste ve Vojkovicích dlouho či krátce, přijďte na přelomu měsíců července a srpna za mlýn „Na Špici“ a okuste s námi náš chlapácky strávený den. Takže jen houšť, chlapani, a větší kapky!

Richard Večeřa

Výluka Hlavního nádraží v Brně

v Brně začne 9. prosince rozsáhlá výluka Hlavního nádraží, která potrvá až do prosince 2019. Během této výluky nebude většina vlaků zajíždět na Hlavní nádraží. Vlaky budou odkloněny do jiných železničních stanic v Brně a bude zavedena náhradní autobusová a tramvajová doprava.

Přehled změn a schéma výluky nalezne v informačním letáku zde:

<https://www.idsjmk.cz/kestazeni/VVVB2018.pdf>

Jízdní řády vlaků na jednotlivých tratích jsou k dispozici zde:

<https://www.cd.cz/jizdni-rad/tratove-jizdni-rady/>

Společenská kronika

ŽIVOTNÍ JUBILEA 2018

Jaroslava Lauterbachová	65
Eva Šafaříková	65
Alena Vodíková	65
Miroslava Vítová	65
Marie Pištěková	65
Emilile Večeřová	65
Anna Mičíková	65
Benedikt Čupa	65

Marie Kosinová	70
Petr Špalovský	70
Josef Partyka	70
Vlastimil Lukášek	70
Vlastimír Šorma	70
Jarmila Kosinová	70
Josef Charvát	70
Marta Krejčí	70
Miluška Smejkalová	70
Miluška Střížová	70
Josef Šedivý	70
Aloisie Kučerová	70
Svatoslava Hanušková	70
Jiřina Lechnerová	70

Jiří Šafařík	70
Pavel Polzer	70
Jiří Krejčí	70
Jindřich Toman	70
Jaroslava Dohnalová	70
Jindřich Šafr	70
Helena Wagnerová	70
Milada Špicarová	70 prosinec
Vlasta Vangelová	70 prosinec
Michal Černý	70 prosinec

Marie Kubová	75
Magdalena Režná	75
Jiřina Kratinová	75
Emilie Hlivová	75
Ivan Horák	75

Anna Vavříníková	80
Jaroslav Křišpín	80
František Novák	80
Věnceslava Žáková	80
Stanislav Prašivka	80

Marie Šulcová	81
Anežka Fraňková	81
Alžběta Liberdová	81

Zdenka Divácká	82
Vratislav Pár	82 prosinec

Miluška Staňková	83
Věra Jiráková	83
Zdenka Remková	83
Rozálie Vávrová	83
Ludmila Dvořáková	83
Václav Dvořák	83

Jan Bělík	84
Dobroslava Šikulová	84
Marie Bedřichová	84
Josef Tyc	84

Mikuláš Hamza	85
Marta Marčíková	85
Zdeňka Kolegarová	85
Jan Jirák	85

Jan Drobílek	86
--------------	----

Marie Sosnarová	87
Radislav Papoušek	87
Ludmila Čupová	87

Adolfina Sochorová	89
Miluše Janíčková	89 prosinec
Marie Egerlová	89 prosinec

Anděla Čupová	90
Květoslava Suchánková	90

NAROZENÍ 2018

David Kolář	22. 1. 2018
Vitkor Sobotka	16. 2. 2018
Jakub Brauner	6. 3. 2018
Artur Bělský	21. 4. 2018
Filip Matějka	24. 6. 2018
Filip Komínek	30. 7. 2018
Julie Novotná	13. 11. 2018

ÚMRTÍ 2018

Anna Tomanová	26. 2. 2018
Hildegarda Papoušková	12. 5. 2018
Alena Beniačová	28. 8. 2018
Amálie Gazdová	14. 10. 2018
Zdeněk Zámečník	12. 11. 2018
Františka Černá	26. 11. 2018

Už jsi to slyšel Tučňáku?

A copak?

Máme prý spolu soutěžit
ve vojkovické sokolovně.

Ano, slyšel.

Právě tam s dětmi jedeme..

ŽVEME VŠECHNY HRAVÉ RODIČE A JEJICH DĚTI NA DĚTSKÝ MAŠKARNÍ PLES

24. února 2019

NEDĚLE 15-18HOD V SOKOLOVNĚ VOJKOVICE PŘIJĎTE SI ZASÁNKOVAT A POSTAVIT SNĚHULÁKA

Děkujeme Sokolu, Sdružení aktivních seniorů Vojkovice z.s.,
Tazíku z.s. a místním občanům za pomoc s organizací.

Na akci bude pořízen informační záznam.
Zaplacením vstupného udělujete souhlas s natáčením.
Za děti odpovídají rodiče!

Vstupné děti: 40,- Kč
Vstupné dospělí: 80,- Kč

Pořadatelem akce je Dagmar Šafrová 608716012 facebook.com/dagmar.safrova

Sázení lípy republiky

Výstava Cesta do historie